

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 8

November 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள் .	16
அஜேஞ்னடா	18
The Life Divine – Outline	20
மனித சுபாவம்	23
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	29
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	33
அன்பர் அனுபவம்	39
Theoretical மற்றும் Practical	
அறிவிற்கான வித்தியாசங்கள் . . .	43
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆஸ்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 1	45
அன்னை இலக்கியம் பாவை நோன்பு	53

ஜீவியத்தின் ஒசை

ஐசெனில்

அருள்
அழைப்பாக
நம்மை நோக்கி
வரும்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கே பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவென்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஆங்கிலம்: லெஸ்லி ஜேக்கப்ள்
தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 319

Para 22

There is a sense that is acquired in such a total cognition of cosmic being.

It is important to observe it here.

It is the phenomenon of the Ignorance.

It concerns its assigned place in the spiritual economy of the universe.

What we experience cannot be an imposition, an unreal creation in the Absolute.

If that were so, both cosmic and individual existence would be an Ignorance.

The sole real knowledge would be the indeterminable self-awareness of the Absolute.

All cannot be the erection of a phenomenal creation.

It cannot be erected over against the reality of the witnessing timeless Eternal.

If the creation were not a manifestation of the Reality.

II/1. பிரபஞ்ச சிருஷ்டி, பிரம் சிருஷ்டி

பிரபஞ்ச ஜீவன் முழுமையாக சித்திக்கும் நிலையில் நமக்கு ஒர் உணர்வு கிட்டுகிறது.

இங்கு அதை கவனிப்பது அவசியமாகிறது.

அது அறியாமை எனும் நிகழ்வு.

பிரபஞ்சத்தின் ஆன்மீக அமைப்பில் அது தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பற்றியுள்ளது.

நாம் பெறும் அனுபவம் ஒரு விதிப்பு அல்ல, பரம்பொருளின் ஒரு உண்மையற்ற படைப்பும் அல்ல.

அப்படி இருந்தால், பிரபஞ்சம் மற்றும் ஜீவாத்மா இரண்டின் வாழ்வும் அறியாமையால் ஆனதாக இருக்கும்.

தனி ஒன்றான சத்திய ஞானம் பரம்பொருளின் நிர்ணயிக்க முடியாத சுயரூபமாக இருக்கும்.

அனைத்து படைப்புகளும் புறத்திற்குரிய படைப்புகளாக இருக்க முடியாது.

சாட்சியான காலத்தைக் கடந்த இறைசத்தியத்திற்கு எதிராக படைப்பை எழுப்ப முடியாது.

சத்தியத்தின் வெளிப்பாடாக சிருஷ்டி இல்லாமல் இருக்கலாம்.

If it were an arbitrary self-effective cosmic construction,
that would be an imposition.

Our knowledge of the creation would be the knowledge of a
temporary structure.

It would be of evanescent consciousness and being.

It would be a dubious Becoming passing across the vision of
the Eternal.

It would not be a knowledge of Reality.

That too would be an Ignorance.

The awareness of individual being and world-being is in its
spiritual origin a play.

This would be so if all is a manifestation of the Reality.

It would be a play of the infinite self-knowledge and all-
knowledge.

All would be real by the constituting immanence and
presence of the Reality.

Therefore, ignorance could be only a subordinate
movement.

It could be a restricted cognition or a partial imperfect
evolving knowledge.

The true total self-awareness and all-awareness would be
concealed.

சுய-சக்தி கொண்டு தன்னிச்சையாக எழுந்த பிரபஞ்ச
அமைப்பானால் அது ஒரு வலிந்து சுமத்தப்பட்ட ஓன்றாக
இருக்கும்.

படைப்பைப் பற்றிய நம் அறிவும் ஒரு தற்காலிக அமைப்பைப்
பற்றிய ஒன்றாக இருக்கும்.

அது நிலையற்று அழியும் ஜீவியம் மற்றும் ஜீவனாக
இருக்கும்.

அது சாஸ்வத்தின் காட்சியில் தோன்றி மறையும் தெளிவற்ற
சிருஷ்டியாகும்.

அது சத்தியத்தின் ஞானமாக இருக்காது.

அதுவும் அறியாமையாக இருக்கும்.

தனித்த ஜீவன் மற்றும் உலக ஜீவன் இவற்றின் விழிப்புணர்வு
ஆன்மாவின் ஒரு லீலையாகும்.

அங்கு அனைத்தும் சத்தியத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கும்.

அது அனந்தத்தின் சுய ஞானம் மற்றும் முழு ஞானம்
இவற்றின் லீலையாகும்.

உள்ளடங்கிப்பரவி அமையப்பெற்ற சத்தியத்தால் அனைத்தும்
சத்தியமாகும்.

எனவே, அறியாமை என்பது கீழ்நிலைப்பட்ட ஒரு இயக்கமாக
மட்டுமே இருக்க வேண்டும்.

அது கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அறிவு அல்லது ஒரு பகுதியான
குறைபாடுடைய பரிணாமம் பெறும் ஞானமாகும்.

உண்மையான முழு சுய உணர்வு மற்றும் எல்லா உணர்வும்
மறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

It would be concealed both in it and behind it.

It would be a temporary phenomenon, not the cause and essence of cosmic existence.

Its inevitable consummation would be a return of the spirit.

It would be a return not out of the cosmos to a sole supracosmic self-awareness.

But it would be a return even in the cosmos itself.

It would return to an integral self-knowledge and all-knowledge.

Contd...

◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

தன்னைப் பற்றி அன்னை விளக்கும் பொழுது, “நான் ஒரு தத்துவத்தை விளக்கவோ, கொள்கையைப் பரப்பவோ, மதத்தை ஸ்தாபிக்கவோ இந்த அவதாரத்தை எடுக்கவில்லை. மின்சாரம் பயன் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சக்தி என்பது போல் இறைவனின் அருள் செறிந்த ஆத்மீக சக்தியை என்னுள் தாங்கி நான் இங்கிருக்கிறேன். ஆத்மாவை விடுதலை செய்யத் தவம் செய்யும் யோகியும், பொய்யை விட்டொழிக்க முயலும் எந்த ஒரு மனிதனும், செய்யும் காரியங்களையும், கடமைகளையும் சிறப்பாகச் (Perfect) செய்ய முயல்வோரும், மனித வாழ்வைத் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணமாக்கித் தன்னை நீற்றுக்கொள்ள முன்வரும் எவரும், உலகிலோ, ஆத்மீகத்திலோ அரிய பெரியதோர் செயலை ஏற்று முடிக்க என்னும் மாபெரும் தலைவனும் என்னிடம் வந்து தம் செயலுக்குத் தேவையான சக்தியை அளவிலாது பெறலாம். நான் இறைவனின் சிருஷ்டியைத் துரிதப்படுத்தும் செயல் திறன் நிறைந்த சக்தி. நான் ஒரு தத்துவமில்லை” என அன்னை சுறுகிறார்.

அது அதனுள்ளும் அதன் பின்னும் மறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

அது ஒரு தாற்காலிகமான நிகழ்வு, பிரபஞ்ச வாழ்வின் காரணமோ சாரமோ அல்ல.

ஆன்மா மீண்டும் எழுந்தால் அது பூரணம் அடைவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

அது பிரபஞ்சத்திலிருந்து தனித்த பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த சுய விழிப்புணர்வுக்கு மீளவதல்ல.

அது பிரபஞ்சத்திற்குள் ஏற்படும் மீட்சியாகும்.

அது பூரண சுய ஞானம் மற்றும் அனைத்து ஞானத்திற்கும் திரும்புவதாகும்.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦ ◦

ஜீவிய மணி

அன்னையிடம் வந்தபின் குல தெய்வ வழிபாட்டைப் பலர் தொடர்ந்து வருகிறார்கள். அன்னைக்கு அது தவறாகவோ, முறையற்றதாகவோ தோன்றுவதில்லை. அன்னையிடம் செய்யும் பிரார்த்தனையை, அன்னை மருந்து மூலமாக வியாதியைக் குணப்படுத்துவதல்போல், தான் நேரில் பரிகாரத்தை அளிக்காமல், குல தெய்வத்தின் மூலமாகக் கொடுப்பார். மருந்தின் மேல் நம்பிக்கையிருப்பதைப் போல், குல தெய்வ நம்பிக்கையைப் போல், நேர்மையிலும், சட்டத்திலும், செல்வாக்கிலும், அந்தஸ்திலும், வேறுபல விஷயங்களிலும் மனிதனுக்கு நம்பிக்கையுண்டு. அக்காலத்தில், அன்னை அவரவர்கள் நம்பிக்கை மூலம் செயல்படுவது வழக்கம். அத்தகைய அன்பர்கள் இதுவரை அனுபவமில்லாத விஷயங்களை ஆரம்பித்து அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால், பலன் வெள்ளமாக வரும். “இதுவரை நான் எத்தனையோ பிரார்த்தனைகள் செய்திருக்கிறேன். பலன் பெற்றிருக்கிறேன். இது போல பிரவாகமாய்ப் பலனைப் பார்த்ததில்லை, கேட்டதில்லை” என அவர்கள் சொல்வதுண்டு. அதற்குக் காரணம், இது விஷயத்தில் ‘அன்னைக்கும் அவருக்கும் இடையே எதுவும் இல்லை’ என்பதாகும்.

இம்மாதச் செய்தி

பிடிப்படாத விஷயம்
பிடிப்புவது அதிர்ஷ்டம்.

சாவித்ரி

The Descent into Night
இருஞன் இறங்கி இருக்கும் நிலை

Page 202: A mind absolved from life made calm to know.

வாழ்வினின்று விடுபட்டு அமைதியாக
ஞானத்தைத் தேடு

- ❖ இதயம் குருட்டு வேதனையினின்று தன்னை ரத்து செய்து
- ❖ கண்ணீரின் முத்திரை, அறியாமையின் பந்தம்
- ❖ பரந்த உலகின் தோல்வியை அறிய அவன் முனைந்தான்
- ❖ இயற்கையின் இயல்பான திருமுகத்தினின்று விலகிப் பார்த்தான்
- ❖ நோக்கமற்ற பரவெளியுள் அவன் பார்வை புகுந்தது
- ❖ பயங்கர அறிய முடியாத பிரம்மானந்தம்
- ❖ முடிவற்று சுருள் வளையும் நிகழ்ச்சிகளின் பின்னால் உறங்கும்
- ❖ பிரபஞ்சத்தை அதன் கடந்த மூச்சால் அணைத்துச் செல்லும்
- ❖ அந்த ஜீவனின் சிறு அலைகள் நம் வாழ்வாகும்
- ❖ லோகங்கள் அதன் விழிப்பற்ற மூச்சால் கட்டப்பட்டன
- ❖ மனமும் ஜூடமும் அதன் சக்தியான உருவங்கள்
- ❖ நம் வாழ்வு அதன் கனவுலக கற்பனைகள்
- ❖ இயற்கையின் ஆழத்தை திரையிடும் மூடியைக் களைந்தனர்
- ❖ உலக வேதனையின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தைக் கண்டான்
- ❖ அறியாமை சுரங்கத்தின் கரிய வாயில்

- ❖ வாழ்வின் வேரில் தீமை காவல் கொலுவிருக்கிறது
- ❖ தலையை நிமிர்த்தி, அவன் கண்களை சந்தித்தது
- ❖ மங்கலான கரையில் மனம் எழுப்பும் நிலையழிந்து
- ❖ உயர்ந்த கரையினின்று உலகை உற்று நோக்கி
- ❖ நிலையற்ற விழிப்பான காரிருள்
- ❖ அவன் அகன்ற வெற்றுப்பார்வை காலத்தையும் ரூபத்தையும் கண்டு
- ❖ ஜீவனுள்ள சூன்யத்தின் கற்பனைகளைக் கண்டது
- ❖ நம் ஆரம்ப மூலத்தின் பாதாளத்தைக் கண்டு
- ❖ அதன்பின் இருளின் கரிய முகமூடி எழுந்தது
- ❖ சிருஷ்டியில் ஜனிப்பவற்றைக் கண்டுகளித்து
- ❖ மறைந்த சக்தி தன் திறனையறிந்து
- ❖ தெளிவற்ற தெய்வ சாந்தித்தியம் எங்கும் ஒளிந்து
- ❖ சிருஷ்டியில் அனைத்திற்கும் ஏதிரான அழிவு பயமுறுத்துகிறது
- ❖ மரணம் வாழ்வின் கரிய வித்தாக எழுந்து
- ❖ உலகை அழிக்க முழு முயற்சி செய்வது போல்

ஜீவிய மணி

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட ஒருவர் கொஞ்ச நாள் கழித்து தன் வாழ்க்கையை ஊன்றிப் பார்த்தால், அங்குப் பிரச்சனை என்று ஒன்று இருக்காது. அப்படி மிச்ச சொக்சமாய் ஒன்றிருந்தால் அது அவர்களாகவே உற்பத்தி செய்ததாக இருக்கும்! தானே விரும்பி ஏற்படுத்தும் பிரச்சனைகளைத் தவிர அன்னை பக்தர்களுக்குப் பிரச்சனையில்லை.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/50. மனத்தினின்று விலகுதல் போல் அகந்தை, காலம், சிறியதினின்று விலகினால் அழைப்பு சைத்திய புருஷனை வந்தடையும்.

- மனமே மனிதன். மனத்தினின்று மனிதன் விலக முடியாது.
- சூட்சமமானவர் உடலை விட்டு வெளி வரலாம். மற்றவரால் முடியாது.
- தரையில் படுத்திருப்பவர் உடல் அதனின்று பிரிந்து மேலே போய் உடலை அவர்களால் பார்க்க முடியும்.
- யோகம் பலித்தால் மனத்தினின்று விலகலாம்.
- யோகம் பலிக்கும் நேரம் 1 மணி சில நிமிஷமாகும். ஆர்வமிருந்தாலும் அது நடக்கும்.
- அவர்கள் யோக சக்தியால் காலத்தைக் கடக்கலாம்.
- செய்யும் வேலைகளில் நேரம் சுருங்கினால் காலத்தைக் கடக்க முயலலாம்.
பருவம் வரும்முன் மரம் பழுத்தால்,
பரிசை எழுதாமல் பாஸ் செய்தால்,
எலக்கஷனினிறி M.P. பதவி வந்தால்,
அவர்களால் காலத்தைக் கடக்க முடியும்.
- சிறியது அன்னை ஜீவியத்தால் பெரியதாகும். ஒரு வருஷ ஆர்டர் ஒரே ஆர்டாக வந்தால், The Life Divine புரிந்தால், நாம் போய்ப் பார்க்க முடியாதவர் நம்மைத் தேடி வந்தால், NGO-க்கு மந்திரி பதவி தேடி வந்தால், சிறியது பெரியதாகும்.
- உலகில் எவரும் அகந்தையைக் கடந்ததில்லை, பெரியவர் நம்மைக் கண்டு எழுந்தால், பிரபலம் தேடி வந்தால்,

- நம யோசனையைத் தொழிலில் அனுபவமானவர் ஏற்றுக் கொண்டால்,
உடல் சில்லிட்டால்,
அகந்தையைக் கடக்க முடியும்.
- காலம், மனம், சிறியது, அகந்தை மேலமனத்திற்குரியன்.
  - இதுவரை செய்த யோகம் மேலமன சித்தி.
  - உள்மனம் சூட்சமமானது.
  - அடிமனம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் தழுவுவது.
  - ஆழ்மனம் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்த பிரம்மத்தையும் தழுவும்.
  - அங்கெல்லாம் செல்லாமல் பூரண யோகம் செய்ய முடியாது.
  - கிருஷ்ண பரமாத்மா - ஒரு பருக்கை, மாம்பழம் - செய்தவை தெய்வீக மனச்சக்தி.
  - Silent Will பலிப்பது உள்மனம்.
  - நாம் நினைப்பதை பார்லிமெண்ட் சட்டமாக்கினால் அது அடிமனம்.
  - ஆழ்மன எண்ணங்கள் உலகை மாற்றும்.
நாட்டில் நம் எண்ணத்தால் தூக்கு தண்டனை ஓழிக்கப்படுவது ஆழ்மன எண்ணம்.
பிள்ளைக்கட்டு நம் நல்ல குணம் அதிகமாவது அடிமனம்.
  - எதிரான குணம் மகனுக்கு இருப்பது ஆழ்மனம்.
  - நேரு மேலமனம், உள்மனம், அடிமனம் கடந்ததால் இந்திராவுக்கு அவர் ஆழ்மனக்குணம் வந்தது.
  - புத்தர் அகந்தையை அழித்தார்.
  - புத்த பிண்ணகட்டு அகந்தை அளவு கடந்து சுருங்கும்.
  - கணவன், அதிகாரி விஷயத்தில் அகந்தை அழிந்தவர் குறிப்பறிந்து செயல்படுகிறார்.
  - பல் வலியால் வீங்கிய இடத்தில் அன்னை அறைந்து வலி போனது ஆழ்மன சிகிச்சை.

- வாலிக்கு எதிரியின் பலம் பாதி வருவது (Vital) பிராண உயிரின் சக்தி.
- சகாதேவன் துரியோதனனுக்கு நாள் குறித்தது மனம்.
- கிருஷ்ணனுக்கு திரெளபதி குரல் கேட்டது, அவள் சைத்திய புருஷன் அழைத்தது.
- பிசிராந்தையார் கோப்பெரும் சோழனை வந்தடைந்தது Vital உயிர்.
- ஒருவரைப் பலரும் (imitate) காப்பியடிப்பது Vital Mind No.4 உயிரின் மனம்.
- தெரியும் செய்ய முடியவில்லை என்பது அறிவு ஏற்று உணர்வு மறுப்பது.
- குரங்கு ஆப்பைக் கழற்றுவது Physical Mind ஜடமனம்.
- முடிவு செய்வது No.3 அறிவின் உடல்.
- பாசம் No.6 உணர்வின் உடல்.
- Skill திறமையைக் கற்பது No.7 உடலின் மனம்.
- நம்ப முடியாதவனைக் கண்டு கொள்வது Vital Mind No.4 உயிரின் மனம்.
- தைரியம் No.5 உயிரின் உணர்ச்சி.
- நாடோடிப் பாடல் No.8 உடலின் உணர்ச்சி.
- கவி No.2 மனத்தின் உணர்ச்சி.
- ஞானி No.1 அறிவின் அறிவு அல்லது மனத்தின் அறிவு.
- No.9 உடலின் உடல் மன்னாங்கட்டி.
- கம்பனும் வள்ளுவரும் No.2-வைச் சேர்ந்தவர்.
- அஷ்டாவதானம் No.1.
- தலைவர் - Churchill - No.5.
- காதலன், காதலி No.5.

(தொடரும்)

ஐசீஐஐஇ

142. நூனம் சித்திக்கும் வாயில்.

- இறைவனை நூனம், பக்தி, கர்மம் ஆகிய வாயில்கள் மூலம் அடையலாம்.
- இவை மூன்றும் ஓரளவு இணைந்தது ராஜோகம்.
- கீதையின் யோகம், ராஜோகம் தியானத்தால் பெறுவதைச் சமர்ப்பணத்தால் பெறலாம் என்பது.
- பூரண யோகத்திற்கும் இவை வாயில்களாக அமையும்.
- M.A படிப்பு, M.B.B.S, B.E, C.A ஆகியவை படிப்பின் வகைகள். ஒவ்வொன்றும் பகுதியானது.
- அரசியல் முழுமையானது. படிப்பு தேவையில்லை.
- பட்டம் பெற முறையாக முயன்று படித்துப் பெறலாம்.
- அரசியலுக்குரிய முறை அகண்டமானது. ஆரம்பிக்கலாம், உயர்வது எனிதல்ல.
- ஒரு கட்டம் உயர்ந்தாலும் பெரிது. ஆனால் அநேகமாக அத்துடன் முடிந்துவிடும்.
- தொடர்ந்த முன்னேற்றத்திற்குரிய வழியை இதுவரை எவரும் காணவில்லை.
- பூரணயோகம் அரசியல் போன்றது.
- பூரணயோகத்தை ஆரம்பிக்கும் முதல் வாயில் சமர்ப்பணம். இதுவரை இதை ஏற்றவரேயில்லை.
- எவராலும் ஆரம்பிக்க முடியாது என்ற யோகத்தை மேற்கொண்டால் எவருக்கும் பலிக்கும்.
- ஆத்ம சமர்ப்பணம் என்ற அத்தியாயத்தின் 7 பகுதிகளில் 5-ஆம் பகுதி “எனியவன் என்பதால் இல்லையென்பதில்லை” எனக் கூறுகிறது.

● நூனமும் பூரண யோகத்திற்குரியது என உண்டு.

● பக்தியும், கர்மமும் பூரண யோகத்தில் வேறுபடும்.

பூரண யோகத்தை

- 1) ஆத்ம - சிறப்பெய்தும் யோகம் எனவும்,
- 2) வாழ்வனைத்தும் யோகம் எனவும்,
- 3) ஒருங்கிணைந்த (integral) யோகம் எனவும்,
- 4) ஆத்ம பரினாம யோகம் எனவும் கூறுகிறார்.

● வாழ்வை ஏற்று, இறைவனால் வாழ்வைப் புனிதப்படுத்தி அதனால் பூரணம் எய்துவது நம் லட்சியம்.

● வாழ்வே எந்த நேரமும் யோகமாகச் செயல்படுவது என்பது தத்துவம்.

● தேடுவது மோட்சமில்லை, திருவுருமாற்றம்.

● மோட்சம் ஒரு ஆத்மாவுக்கு விடுதலை தரும்.

● திருவுருமாற்றம் அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் பேரானந்தம் தரும்.

● ஆத்மாவும், ஐடமும் இணையும் யோகமிது.

● மனிதன், தன்னை பிரபஞ்சமாகவும், பிரம்மமாகவும் கண்டு தன்னில் பிரம்மத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறான்.

ஓகைகை

ஜீவிய மனி

அன்னையை வாழ்வில் ஏற்றுக்கொண்டபின் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய, “இது எனக்குப் பிடிக்கும், செய்கிறேன். அது எனக்குப் பிடிக்காது, செய்யமாட்டேன்” எனக் கொல்லாமல், ‘அன்னை வழிப்படி இவை செய்யப்பட வேண்டியவை, இவை வேண்டியவை’ என்றே கொல்ல வேண்டும். ஒருவர் இக்கருத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டு செயல்பட ஆரம்பித்தால், அவர் யோகப் பாதையில் பல கட்டங்களைச் சீக்கிரத்தில் தாண்டிவிடுவார்.

இமய மலையை அன்னை ஆன்மீகமாகக் கண்டது.

- கடலும், மலையும் ஆன்மாவைக் குறிப்பவை.
- இந்திய ஆன்மீகப் பொக்கிஷமாக விளங்குவது இமயமலை.
- இன்றும் ஏராளமான ரிஷிகள் அங்குள்ளனர்.
- கைலாசம் அங்குதான் உள்ளது.
- பனிமயமான ஒரு குகையில் ஒரு ரிஷி உடலில் உடையின்றி பனிமீது உட்கார்ந்து தவம் செய்து பிரபலமானார். ஆசிரம இளைஞர்கள் அவரைப்போய் கண்டான். ‘நீங்கள் கடலோரம் உள்ள ஆசிரமத்திலிருந்து வருகிறீர்களா?’ எனக் கேட்டார். அங்குக் கடினமான யோகம் ஒன்றைப் புதியதாகச் செய்கிறார்கள் என்றார்.
- வேதகால ரிஷிகளில் சிலருக்குக் காயகல்பம் பலித்தது. அன்றமுதல் இன்றுவரை அவர்கள் உயிருடனிருக்கின்றனர் என அன்னை கூறுகிறார். அவர்கள் இமயமலையில் இருக்கிறார்களா எனத் தெரியவில்லை.
- பகவானுக்குக் கடல் பிரியம்.
- அன்னைக்கு மலை பிரியம்.
- பகவானை இமயமலைக்கு அன்னை அழைத்தார். பகவான் போகவில்லை.
- அன்னை கேட்பதை பகவான் உடனே ஏற்றுக் கொள்வார். அன்னையை லோக மாதாவாக ஏற்றார் பகவான். அது அவசியமில்லை என அன்னை சொல்கிறார். அன்னை கேட்டு பகவான் மறுத்தவை அதிகமில்லை.
  1. இமய மலைக்குப்போக மறுத்தார்.
  2. உடற்பயிற்சி செய்ய மறுத்தார்.
- 547 ஆன்மீக சிந்தனைகள் எழுதியின் பகவான் எழுத விரும்பவில்லை. அன்னை கேட்டதால் The Life Divine,

Synthesis, The Human Cycle போன்ற நூல்களை Arya-வில் எழுதினார்.

- ஆசிரமம் ஸ்தாபிக்கும் நோக்கம் பகவானுக்கில்லை. அன்னை கேட்டதால் சம்மதித்தார்.
- மலையும், ஆன்மீகமும் ஒன்று என அன்னை கருதி இமயமலையைத் தம் தியானத்தில் நினைத்தார். இமயம் அவரிடம் வந்தது. அம்மலையின் குளிர் அன்னையின் உடலைத் தீண்டியது எனக் கூறுகிறார். இது பெரிய ஆன்மீக அனுபவம்.
- சூட்சுமானவர் மனம் ஈடுபட்ட விஷயம் இதுபோல் ஒரு நேரம் தெரியும்.

B.Sc., Chemistry பரீட்சைக்கு இரவு முழுவதும் படித்தவர் அன்று தூங்கவில்லை. இவர் பொதுவாக சூட்சுமானவர். தூங்காவிட்டால் சூட்சுமம் வேலை செய்யும். மறுநாள் பரீட்சை ஹாலில் Chemistry புத்தகம் அவர்முன் பிரிந்துத் தோன்றியது. கேள்விக்குரிய பதிலுடன் அங்கிருந்தது. பார்த்து எல்லா கேள்விகளையும் எழுதினார். I Class பாஸ் ஆளார்.

I.A.S. -இல் 3 M.A. பாடங்களில் பரீட்சை நடக்கும். Chemistry படித்தவர் History பாடத்தை ஈடுத்துக் கொண்டார். முதல் நாள் கனவில் அவருக்கு 8 கேள்விகள் வந்தன. மறுநாள் அவற்றிற்கு உரிய பதிலைப் படித்தார். அடுத்த நாள் அதே கேள்விகள் வந்தன. I.A.S.-இல் அகில இந்தியாவில் History-யில் முதலாகத் தேறினார்.

ஓ❖ஓ

ஜீவிய மணி

நீ வெறும் மரக்கட்டையாளாலும், கட்டை செய்யும் சேவையை அன்னைக்கு நீ செய்தாலும், இன்று ஒரு சேவையை அன்னைக்குச் செய்ய பூர்வஜென்ம புண்ணியம் தேவை.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

நூலைப் பயிலும் முறை

இது தத்துவ நூல். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நாட்டில் நிலவும் தவம், யோகம், மோட்சம் என்ற உயர்ந்த ஆஸ்மீக இலட்சியங்களை பகவான் தம் பாணியில் கூறுகிறார். அதற்கு அவர் மேற்கொண்ட கருத்தை outline-ஆக விளக்கி நூலை சிருஷ்டி, பரிணாமம் எனப் பிரித்து, பரிணாமத்தையும் இரண்டாகப் பிரித்து தம் யோக அனுபவத்தைத் தத்துவார்த்தமாகக் கூறுகிறார். யோகிகள் தத்துவத்தை அறியவும், ஞானிகள் தத்துவம் மூலம் யோகத்தை அறியவும் உதவும் நூல் இது. படித்தவர்கள் ஏராளம். பொதுவான அபிப்பிராயம் “பகவான் என்ன கூறுகிறார் எனத் தெரியவில்லை” என்பது. ஆர்யாவில் அவர் எழுதும்பொழுது வாசகர்கள் “நீங்கள் எதைப் பற்றி எழுதுகிறீர்கள், என்ன எழுதுகிறீர்கள் எனப் புலப்படவில்லை. அதனால் எழுதுவதின் சுருக்கத்தைக் கூறினால் உதவும்” என்று எழுதியதால் பகவான் அத்தியாயச் சுருக்கத்தை எழுத ஆரம்பித்தார். அதுவும் விளங்கவில்லை என்றனர். பிறகு சுருக்கம் எழுதுவதை நிறுத்தி விட்டார்.

பூரணயோகம் புதியது. மோட்சத்தை நாடுவதில்லை. திருவுருமாற்றத்தால் சத்திய ஜீவியத்தை நாடுகிறது. பகவான் அன்னைக்குத் துணையாக 100 பேர் அல்லது 12 பேர் யோகம் செய்தால் அவர்கள் யோகம் பலித்து சத்திய ஜீவியம் போவதால் சத்திய ஜீவியம் உலகில் வரும், மனித குலம் பெரும்பாலும் சத்திய ஜீவனாக மாறும் என கூறினார். அந்த ஒத்துழைப்புக் கிடைக்காததால் 1950-இல் பகவான் பூத உடலை விட்டு சூட்சம் உலகில் சென்று சத்திய ஜீவியம் உலகுக்கு வரச் செய்தார். அது 1956-இல் நடந்தது என அனைவரும் அறிவர்.

நூல் புரியாவிட்டால் பேப்பரை எடுத்து பென்சிலால் எழுத ஆரம்பிக்க வேண்டும் என அன்னை கூறுகிறார். Synthesis of Yoga என்ற நூல் The Life Divine-னை ஒப்பிட்டுப்

பார்க்கும்பொழுது கடினம் குறைவான நூலாகத் தெரிகிறது. Synthesis, பயிலும் முறை. The Life Divine, தத்துவம். 1990-இல் நான் The Life Divine படிக்க ஆரம்பித்தேன். மற்றவர் அனுபவம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு அத்தியாயமாக பாரா பாராவாக கருத்துகளை எழுதினேன். அத்தியாய முடிவில் அத்தியாய மையக் கருத்தை சுருக்கமாக எழுதினேன். எல்லா முக்கியக் கருத்துகளையும் சேகரித்தேன். நூலுடைய outline-படி நூல் விளங்குகிறது. இதன் விளைவாக

1. ஒவ்வொரு அத்தியாயக் கருத்தையும்,
2. அவை தொடரும் பாணியையும் அறிந்தேன்.

எனக்கு ஒருவாறு புரிகிறது. முக்கிய பெரிய கருத்துகள் தனித்தனியாகப் புரிகின்றன. ஆனால் பிறருக்கு எடுத்துரைத்தால் அவர்களுக்குப் புரியும் அளவுக்குச் சொல்ல முடியவில்லை. ஒரு அத்தியாயம் முடிந்து அடுத்த அத்தியாயம் ஆரம்பிக்க என்ன கருத்து பாலமாக இருந்தது என்பது பல இடங்களில் தெளிவு ஏற்படுத்தியதைக் கண்டேன். இதுவரை என மனதில் பட்ட நூல் சம்பந்தப்பட்டவை:

1. ரிஷிகள் கூறாத சிருஷ்டியின் முறையை பகவான் எழுதுகிறார்.
2. இதை பகவான் உபநிஷத்க் கருத்தின் பூர்த்தியாகக் கூறுகிறார் என அறிந்தேன்.

The Affirmation of the Upanishad என்று பகவான் 5 அத்தியாயங்கள் எழுதினாரென்றும் பிறகு அதைக் கைவிட்டு இந்த நூலை எழுதினாரென்றும் Archives கூறிற்று. அந்த 5 அத்தியாயங்கள் வெளியிடப்பட்டன. உபநிஷதங்கள் பகவான் கூறுவதையெல்லாம் கண்டன. ஆனால் பிரம்மம் தவிர உலகில் எதுவுமில்லை என்பதும் சர்வம் பிரம்மம் என்பதும் அவர்கள் கண்டது என்றாலும் அவை இரண்டையும் இணைத்துப் பார்க்கவில்லை என 3-ஆம் அத்தியாய முடிவில் பகவான் கூறுகிறார். சிருஷ்டியை உபநிஷதம் கூறுகிறது, பரிணாமத்தைக் கூறவில்லை. வேதம் கண்ட ஒற்றுமையைத் தொடர்ந்து அடுத்த

கட்டங்களில் காண வேண்டும். விஞ்ஞானி, சன்னியாசி போல தன் சாஸ்த்ரத்தைப் பூரணமாக அறியவில்லை எனவும் கூறுவதால் மரபுக்கும், பகவானுக்கும் உள்ள வேற்றுமை மூலம் நூல் சற்று அதிகமாகப் புரியும் என நான் அறிந்தேன். அதன் விளைவாக

1. மரபுக்கும், பூர்வீ அரவிந்தத்திற்கும் உள்ள சுமார் 30 வேற்றுமைகளையும்,
2. சிருஷ்டியின் முறைகளையும் காண முயன்றேன்.

Volume 12 (Centenary edition)-இல் உபநிஷதம் என்ற நூலில் பரப்பிரம்மம், மாயையைப் பற்றி எழுதும் பகவான்,

- அகம், புறம் எனப் பிரிவதால் பிரம்மம் சிருஷ்டிக்க முடிகிறது எனக் குறிப்பிடுகிறார். இந்தக் கருத்து எனக்கு நூல் மேலும் புரிய உதவியது. சத்திய ஜீவியம் அகம் புறம் எனப் பிரிவதால் இடையே மனம் உண்டாகிறது. சத்திய ஜீவியமே சக்சிதானந்தத்தின் புறம் என அறிய உதவியது. இக்கருத்தை பிரம்மத்திலிருந்து ஜடம்வரை தேட முயன்றுதில் எனக்கு விளங்கியது;
- நாம் உலகை மனத்தால் அறிகிறோம்.
- இந்நூல் சத்திய ஜீவிய நோக்கால் எழுதப்பட்டதால் மனத்தின் பார்வைக்குப் புலப்படவில்லையெனப் புரிந்தது. இந்த நோக்கில் தெளிவில்லாத இடங்களில் ஏன் தெளிவில்லையென அறிய முடிந்தது. அதில் —
  - விதையிலிருந்து மரம் எழுவதைக் கூறும் விஞ்ஞானம் எதையும் கூறவில்லை,
  - மனம் தான் அறிந்ததைத் தெளிவாகக் கூறும் என்பதை முக்கியமாகப்பட்டன.

(தொடரும்)

ஒழிழைலை

ஸந் அரவிந்த சுடர்

மாற்றம் கடினமானது. என்றாலும் ஏற்றத்திற்கு ஒது ஒன்றே வழி.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பரம்பரையாக வந்த நல்லதும் மற்றதும்:

பரம்பரையாக வந்த நல்ல திறமைகள், சுபாவம், குணம், மழக்கங்களை மழுமையாக்கி அனுபவிக்க வேண்டும். வேண்டாத-வற்றை விவரமாக ஆராய்ச்சி செய்து மனத்திலிருந்து விலக்கி, உணர்விலிருந்து அகற்றி, செயலை அதிலிருந்து தரம்மைப்படுத்தி, ஒரு கவடும் இல்லை என உறுதி செய்ய வேண்டும். வேண்டாதவை அபிப்பிராயமாகவும், உணர்வின் நோக்கமாகவும், உடலில் ஒரு வியாதியாகவும் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

ஒரு பெரிய மிராசதாரர். அவருக்குப் பல ஊர்களில் தங்கும் வேலை இருந்ததால் போகுமிடமெல்லாம் ஒரு குடும்பம். அதுபோன்ற ஒரு குடும்பத்துப் பையனுக்குத் தகப்பனாருக்குள்ள பெரிய மிராசதாரர் திறமையுண்டு. பெரிய மனிதனுக்குரிய தலைவர் குணம் உண்டு. மற்றவரை ஆதரிக்கும் பழக்கம் உண்டு. அவன் இந்த நல்ல குணங்களைப் பாராட்டினான். எதிர்பாராதவிதமாக வாய்ப்புகள் வந்தபடியிருந்தன. தகப்பனார் தம் கிராமத்தில் செய்ததை மகன் பெரிய அளவில் செய்தான். அவன் ஆரம்பித்த தொழிலில் தகப்பனார் திறமைகள் தேவைப்படவில்லை. ஆனால் தகப்பனார் குணங்களை அவன் பாராட்டிய பொழுது வெற்றி கிடைத்தது. புதிய வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டு, அத்திறமைகளுக்கு வேலை வந்தது. சிறப்பாகச் செயல்பட்டான். தாயார் எவரையும் அனுசரித்துப் போகும் பழக்கம் உள்ளவர். எவர் மனமும் புண்பட நடக்க மாட்டார். பிறர் இனிக்க நடப்பது தாயார் மனநிலை. பையனுக்கு அந்தச் சுபாவமும் இருந்தது. அடுத்தவருக்கு என்ன செய்தால் சந்தோஷப்படுவார் என்ற நினைவை அவன் தலையாய் நினைவாகக் கொண்டான். அது பலித்தது. அதைச் செய்ய பெரிய வாய்ப்புகள், பெரிய மனிதர்கள் தொடர்பேற்பட்டது. நிலைமை நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து கொண்டே போயிற்று. இது பெற்றோரின் நல்ல

திறமைகளை வளர்ப்பதால் ஏற்படும் பலன். கடையில் சிப்பந்தியாக ஆரம்பித்தவன் நாடறிந்த செல்வணாகி விட்டான்.

வேண்டாததை விலக்கினால் ஒரு நிலையில் விலகும், அடுத்த நிலையில் வரும். அதையும் விலக்கினால், மனம் அது தவறில்லை என்று சொல்லும்; மனம் தவறு என்றால், நெஞ்சும் அதை நாடும். அதையும் அகற்றினால் பெற்றோர் நம்மில் இருப்பதால் அவருக்குள் வியாதி, அதன் அடையாளமாக நமக்கு வரும். ஒருவர் இதைப் பல ஆண்டுகள் செய்தார். மனம், உணர்வு, செயலில் வெற்றி கண்டார். அதன் பிறகு தகப்பனுக்கு இருந்த வலி திடீரென அதே இடத்தில் இவருக்கு வந்தது. வந்தது வளர்ந்தது. டாக்டர்கள் அதை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றனர். இந்தக் குடும்பப் பழக்கத்தை அறவே விட்டுவிட முயல்வதால்தான் வலி வருகிறது என அவருக்கு அரையும் குறையுமாகப் புரிந்தது. பழக்கம் முற்றிலும் போனால், வலி முற்றிலும் போகும் என அவரால் நம்ப முடியவில்லை. எந்த டாக்டரும் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற பின், பழக்கத்தின் வேரை அறுத்துப் பார்ப்போம் என முனைந்தார். உடனே வலி மறைந்து விட்டது. அடியோடு போய்விட்டதா, தற்சமயம் மறைந்துவிட்டதா என்று சோதனை செய்யவும் மனமில்லாமல் விட்டு விட்டார். பிறிதொரு சமயம் டாக்டரை வேறு காரியமாகப் பார்த்தபொழுது பழைய வலியைப் பற்றிக் கேட்டார். பரிசோதனையில் டாக்டர் நம்பமுடியாத மாற்றம் தசைகளிலிருக்கிறது. அதனால் வலியில்லை என்றார்.

பெற்றோர்கள் கடன் வாங்கியதால் குடும்பம் கெட்டுவிட்டது. அதனால் இனி கடன் வாங்கக் கூடாது என்று முடிவு செய்து, அதனால் வருமானம் பெருகி, கடன் வாங்க வேண்டிய நிலையில்லை என்று ஏற்பட்டபின், அறிவு கடன் வாங்கினால் தவறில்லை என்று கூறும். பல நாள் முயன்று அபிப்பிராயத்தை மாற்றியபின், கடன் வாங்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், உணர்வு சந்தோஷப்படும். அதையும் மாற்ற வேண்டும். அதற்கு அதிக நாளாகும். முயற்சி அதிகம் தேவை. அதையும் மாற்றியபின் பெற்றோரிடமிருந்து பல அடையாளங்கள், அவர்களுக்கு

இருந்த வியாதி நம் உடலில் தலை தூக்கும். அது வியாதியன்று, நாமும் பெற்றோரும் எல்லா வகைகளிலும் கலந்திருக்கிறோம். மனத்தால் விலக்கினால், உணர்வில் வருகிறது. உணர்வால் விலக்கினால் உடலில் அதே தொடர்பு ஒரு வியாதியாக வரும். ஆழ்ந்த மனமாற்றத்தை நாடினால், அந்த வியாதி உடனே மறையும்.

நல்ல திறமைகளை முழுமைப்படுத்துவது எனிதன்று. தகப்பனார் I.C.S. எழுதினார். பாஸ் செய்தார். அந்த நாட்களில் 4 பேர், 8 பேர்தான் எடுப்பது வழக்கம். தேர்ந்தெடுத்த பட்டியலில் பெயர் இருப்பதாக அறிந்து சந்தோஷப்பட்டார். அடுத்த ராங்கில் உள்ளவர் ஏதோ தந்திரமாக 8-ஜி 9-ஆகவும், 9-ஜி 8-ஆகவும் மாற்றி விட்டார். தகப்பனார் மனம் உடைந்துவிட்டார். மகன் ஆரம்பத்திலிருந்து I.A.S.-க்குத் தயாராகி, கல்லூரி ஆசிரியராகி I.A.S. சிறப்பாகப் பாஸ் செய்தான். இவர்கள் செய்த முயற்சி இமாலய முயற்சி.

தகப்பனாருடைய திறமைகளை அதே அளவில் பாதி பேரால் பெற முடியாது. பெற்றவர் அதை அபிவிருத்தி செய்வது எனிதன்று. நெடுநாள் Vice-Chancellor-ஆக இருந்தவர் மகன் ஒரு முறையும் அப்பதவிக்கு எல்லா ஆதரவுகளுடன் வர முடியவில்லை. உப ஜனாதிபதி தம் மகனைத் துணைவேந்தராக்க எடுத்த முயற்சிக்கு எதிர்ப்பும், ஆட்சேபணையும்தான் வந்தன. ஜனாதிபதியான பின்னும் மகனால் அப்பதவியை எட்ட முடியவில்லை. மற்ற இடங்களில் தகப்பனாரைவிட அதிகமாகப் பிள்ளைகள் உயர்வதுண்டு. கடைப் பையன் தொழிலதிபராகி 3 கோடி ஸ்தாபனத்தை நிறுவினான். அவன் பிள்ளைகள் அதை 40 கோடி நிறுவனமாக்கினார்கள். தகப்பனார், பாட்டனார், தாயார், பாட்டி, அவர்களுடைய முந்தைய தலைமுறையில் உள்ள திறமைகளை விசாரித்து அறிந்தால், இன்று அந்த பாணியில் போனால், பெரிய வெற்றி கிடைக்கும். அவர்களிடையே இருந்தவை 15 அல்லது 20 திறமைகள். அத்தனையை முயற்சி இன்று போற்றி னால் ஒரு வர் அடிமட்டத்திலிருந்து உச்சிக்கு வருவார். முந்தைய தலைமுறைக்

குறைகளை இன்று வேருடன் போக்க முயன்றால் அவர் வெற்றிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் அளவே-யில்லை. அளவை அவரே நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நல்லதை முழுமைப்படுத்துவது திறமையையும், வெற்றியையும் சேர்க்கும். குறைகளை விலக்குவது பெருமையையும், உயர்வையும் நிலைப்படுத்தும். தன் நல்லது, தன் குறைகளுக்கே நல்ல பலனுண்டு. முந்தைய தலைமுறையின் அம்சங்களை இப்படிப் பாராட்டினால் அவர்கள் தங்கள் சமுதாயத்திலோ, ஜில்லாவிலோ, மாநிலத்திலோ, நாட்டிலோ தலைவராக வரும் வாய்ப்புண்டு.

அவர்கள் அன்னையின் கோட்பாடுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு, அறிவுடன் அவற்றை நிறைவேற்றினால், வாய்ப்பு, உண்மையாக மாறும்.

★ ★ ★

துணை வேந்தர்கள் நிர்வாகத்தை அறிவியல் கோணத்திலேயே பர்க்கக் கூடியவர்கள். ஒருவர் செட்டியார், பல்கலைக்கழக நிதி நிலையை உயர்த்தினார். அந்தக் கோணத்தில் உன்றுடைய குடும்பம், மரம்பரைக் கண்ணோட்டத்தில் உன் தொழிலை விஹர்சனம் செய்து பார்.

கல்வி ஸ்தாபனங்களில் பணம் செலவுக்காக வருகிறது. சில சமயங்களில் பணம், செலவு முடியும்வரை வாராது. அப்பொழுது திண்டாட்டம். சில சமயங்களில் பணம் வந்துவிடும். திட்டம் அமுலாக மேலும் 3 மாதம், 4 மாதமிருக்கும். ஒரு துணைவேந்தர் அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் பணம் இன்னும் 3 மாதம் சும்மா இருக்க வேண்டாம். பாங்கில் போட்டால் வட்டி வரும் என்றார். அது அதுவரை கல்வி நிர்வாகஸ்தர்களுக்குத் தோன்றாத ஒன்று. அவர் செட்டியார், பணத்தின் விவரம் தெரிந்தவர். அதனால் இந்த உபரி வருமானத்தை அவர் மனம் நாடியது.

24 ஏக்கர் நிலம் குழந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்த விவசாயி இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு விவசாயக் கண்ணோட்டத்தில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என நினைத்தார். அந்த ஸ்தாபனம்

அன்று சர்க்காரிடமிருந்து ரூ.1,00,000 கிராண்ட் பெறுவது. 25 வருஷத்தில் ரூ.2,350 நன்கொடை பெற்றது. இங்கு இருக்கும் வசதிகளைப் பயன்படுத்தி வேலி முழுவதும் தென்னை பயிரிட்டால் அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அன்று ரூ.8,500 வருஷ வருமானம் வரும் என்று தெரிகிறது.

நோபல் பரிசு பெற்று அகில உலக ஸ்தாபனம் மூன்றை நடத்துபவரை ஸ்தாபன விஷயமாக அவருடன் (co-member) உறுப்பினராக இருப்பவர் போய்ச் சந்தித்தார். வந்த வேலை முடிந்தது. இரவு டின்னரில் சாவகாசமாகச் சந்தித்தார்கள். வந்தவர் தாம் செய்யும் தொழில் மூலமாக இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு ஏதாவது பயனுள்ள கருத்தைச் சொல்ல முடியுமா என யோசனை செய்தார். (Bio technology) தாவர இயல் டெக்னாலஜி சம்பந்தமான வியாபாரம் இவருடையது. அதைப் பற்றிப் பேசினார். அவர்களுடைய முயற்சி நிறைவு பெற இது உதவும் என, மற்றவர், வந்தவர் கருத்தை விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டார். கருத்து செயல்பட்டால், தாம் 25 வருஷமாக முயல்வது நிறைவேறும் என்றார் நோபல் பரிசு பெற்றவர்.

நம் குடும்பம், பரம்பரைத் திறமைகள் நமக்குத் தவறாமல் செயல்படும். நம் தொழிலுக்கு அவை சில சமயங்களில் தொடர்பில்லாமலிருக்கும், சில சமயங்களில் தொடர்புடையதாக இருக்கும். இருக்கும் திறமைகளை, தொழிலோடு சம்பந்தப்படுத்தி யோசனை செய்தால் புதிய எண்ணங்கள் உருவாகும். அவை செயல்பட்டால் பலன் சிறப்பாக இருக்கும்.

பரம்பரை விவசாயி விவசாயக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்று என்ன செய்வது என்று தெரியாமலிருக்கும்பொழுது, கல்லூரி முதல்வரைச் சந்தித்தார். அதுவரை எவர் சொல்லிய யோசனையும் பலன் தரவில்லை. முதல்வர் இளைஞரிடம், “உன் படிப்புக்கும் குடும்பத்திற்கும் ஏற்ற தொழிலைத் தேடு, அது பலிக்கும்” என்றார். இளைஞர் யோசனை செய்து பல தொழில்களைச் சோதனை செய்து மீண்டும் முதல்வரிடம் வந்தார். நிலத்தில் வீணாகும் பொருள்களைக் கொண்டு எரிபொருள் செய்யலாமா எனக் கேட்டார். முதல்வர் சம்மதித்தார்.

சோதனை பலித்தது. நாட்டில் முன்னோடியாக அதை வெற்றிகரமாக ஆரம்பித்தார். அது முதல் அவருக்கு வெற்றி மட்டுமே கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

★ ★ ★

வாட்சிமன் மகனாகப் பிறந்து, ஸ்தாயனத்தில் தலைவராக ஓய்வு பெற்றால், உன் ஆன்ம விளக்கத்திற்கு அதே வரம்புண்டு.

ஓய்வு பெற்றபின் ஆத்ம விசாரம். அப்படி என்றால் திருவாசகம், பிரபந்தம், பகவத் கீதை, இராமாயணம் பாராயணம் செய்வது, பூஜைகளை மேற்கொள்வது என்று அர்த்தம். அவை மனத்தை ஒரு நல்ல விஷயத்தின் கட்டுக்குள்ளே வைத்திருக்குமே தவிர ஆத்மாவுக்கு இவற்றால் பலன் வாராது.

ஸ்தாபனத் தலைவர் பதவிக்கு எளியவர் உயர்கிறார் எனில், அவர் ஆன்மா வளர முயல்கிறது என்று பொருள். ஆன்ம வளர்ச்சிக்குரியவர் இவர் எனப் பொருள். அவர் அதைப் பாராட்டாததால்தான், வாழ்வு முன்னேறியிருக்கிறது. ஓய்வு பெற்ற பின்னாவது தம் வாழ்க்கை முன்னேற்றம், பக்குவமான ஆன்மாவின் ஆர்வத்தால் ஏற்பட்டது என்று தெரிந்து கொள்ளுதல் ஆன்மாவுக்கு நல்லது. இது உண்மையானால் வேறு சில அறிகுறிகள் இருந்திருக்கும். அயராத உழைப்பு, அன்பான பழக்கம், தொழிலில் ஈடுபாடு, மெல்லிய குரல், தூய்மையான தொழில் பழக்கங்கள் போன்றவற்றுள் எவையாவது இருந்திருக்கும். இது உண்மையானால் அவர் ஆன்மீக முயற்சியை மேற்கொண்டால் அது பலிக்கும். அன்னை பக்தரானால், அவசியம் பலிக்கும்.

முதல்முறை சமாதிக்கு வந்தவர் தம் உடல் உயர்ந்துபோய் அன்னையின் அறையில் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பதாகக் கண்டார். முதல்முறை சமாதிக்கு வந்த இளம் பெண்ணுக்குத் தியானம் தானே அமைந்து தம்மை மறந்தார். பிறர் மனத்தின் என்னை அவருக்குக் குரலாகக் கேட்டது.

(தொடரும்)

ஒழித்தோலே

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Daily Messages - Vol. I

- சலனத்தின் ஜீவனில் சலனமற்ற நிலையில் நிலைத்திருப்பது பூரண யோகம். பிரம்மம் தூங்குபவற்றுள் விழிப்பாக இருப்பது என்று உபநிஷதம் கூறுகிறது.

சலனமற்ற நிலையிலும் சலனத்திலும் உள்ளே பிரம்மம் உள்ளது. பிரம்மம் இல்லாத இடமில்லை. சலனத்தின் ஜீவன் சலனமற்ற பிரம்மம். மனிதன் நிஷ்டையால் அங்கே போய், அங்கேயே நிலைத்திருப்பது பூரண யோகம்.

மனத்தில் எண்ணங்கள் ஓடுகின்றன. தியானத்தில் ஓரிரு எண்ணங்கள் நிலையாக உள்ளன. நாம் அந்த நிலையான நிலையை தியானத்தில் எட்டி அங்கேயே இருப்பது ஓடும் எண்ணம் நிற்பது. அந்த நிலையில் மௌனம் நிலைப்பது, அதைக் கடந்து சிந்தனைக்குரிய எண்ணங்கள் அதுபோல் நிலைப்பது கடினம். மனம் அதையும் கடந்தது. உணர்ச்சி அதையும் தாண்டியது. ஓவ்வொரு கட்டடத்தையும் அதுபோல் தாண்டினால், முடிவாக ஜீவன் உண்டு. மனத்திற்குச் சலனம் எண்ணம் என்பது போல், நெஞ்சின் சலனம் உணர்ச்சி என்பது போல், ஜீவனுக்கு சலனம் ஜீவனோடு இருப்பது. ஜீவன் ஜீவனாக இருக்கும் முயற்சி அச்சலனம். மனமும், நெஞ்சமும் தங்கள் சலனத்தை இழந்தது போல் ஜீவன் தன் சலனத்தை இழந்தால் சலனமற்ற நிஷ்டையிலிருக்கும். அச்சலனமற்ற நிலையிலும் பிரம்மம் அதனுள் விழித்திருக்கும். பூரண யோகம் அந்நிலையை அடைந்து அதிலேயே நிலைத்திருப்பது.

- ஜீவனுக்கு நிஷ்டையளிப்பது ஆத்ம சமர்ப்பணம்.

மனத்திற்கு நிஷ்டையளிப்பது தியானம். தியானத்தில் அமர்ந்து மனம் சொல்லியுந்து மௌனமானால், நாம் நிஷ்டையிலிருக்கிறோம்.

சமர்ப்பணம் பல்வேறு நிலைகளில் பலிக்கும்.

சமர்ப்பணம் வளரும் நிலையில் ஜீவனுக்கு நிஷ்டையளிக்கக் கூடியது.

3. உடலின் திருவுருமாற்றம் பூர்த்தியாகி பூரண யோகம் உடலில் பலிக்கும்.

மனம் திருவுருமாறினால் மெளனமாகும்.

உணர்ச்சி திருவுருமாறினால் கெட்ட குணங்கள் உயர்ந்த குணங்களாகும்.

உடல் திருவுருமாறினால் அது அழியும் திறன் மாறி நித்தியத்துவம், அமரத்துவம், மரணமில்லா நிலை பெறும். அந்நிலையில் பூரண யோகம் உடலில் பலிக்கும்.

4. முடியாது, தாங்காது என்பவருக்கு யோகமில்லை.

- எனக்குக் கோபம் வரும். நான் எவருக்கும் பணிய முடியாது எனில் அவர் ஒரு ஆபீசில் ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்ய முடியாது.
- கணவனுக்கு என்னால் பணிய முடியாது என்பவருக்குத் திருமணமில்லை.
- என்னால் இரவு பகலாய்ப் படிக்க முடியாது என்பவன் எந்த பரிட்சைக்கும் போக முடியாது.
- வெய்யிலில் நிற்க முடியாது என்றால் கட்டட இனஜினீராக முடியாது.
- ரத்தத்தை என்னால் தொட முடியாது என்பவர் சர்ஜனாக முடியாது.

யோகத்திற்குப் பொறுமை, நிதானம், சமத்துவம் வேண்டும். எந்தக் காரியம் ஆத்திராமுட்டினாலும் ஆத்திரம் வரக் கூடாது. கோபப்படுபவனுக்கு யோகமில்லை. அநியாயம் எனக்குப் பொறுக்காது, கொடுமை எனக்குத் தாங்காது என்பது சகஜம். அப்படிப்பட்டவர் யோகத்தை ஏற்கும்முன் அவற்றைப் பொறுக்கும் மனிலையைப் பெற வேண்டும்.

5. இடைவிடாத எண்ணம் துள்ளி எழும் வேகம் தன்னை வலியுறுத்தும் பழக்கம் கர்மமாகும்.

நாம் மறந்தாலும் நம் பழக்கம் மறக்காது. நல்ல பழக்கத்தை ஏற்கிறோம். கெட்ட பழக்கத்தை மறுக்கிறோம். பழக்கம் பழைய செயல் தானே தொடர்வது. சார்ஜெண்ட், மேஸ்திரி என்பவர்கள் ஆட்களை அடிக்கடி திட்டுவார்கள். அவர்கள் அதிகாரியானால் அவர்கள் விட்டுவிட்டாலும் பழைய பழக்கம் மீண்டும் தானே வரும். உள்ளிருந்து துள்ளி எழும். அதைக் கர்மம் என்கிறோம். அது சமர்ப்பணத்திற்கு மட்டும் கட்டுப்படும்.

6. பூரண யோக திருஷ்டி வாழ்வை யோகமாக்கும்.

கல்கி, மாமல்லபுரம் சென்று பல்லவர் கதையொன்றை எழுத முயன்ற பொழுது எழுந்த திருஷ்டி சிவகாமியின் சபதமாயிற்று. மகாத்மா காந்தியின் உப்புச் சத்தியாக்கிரக திருஷ்டி சுதந்திரமாயிற்று. பூரண யோக ஞானம் அறிவில் சிந்தனையாலும், ஆத்மாவில் மெளனமாகவும், அதைக் கடந்த நிலையில் திருஷ்டியாகவும் எழும். அந்த திருஷ்டி வாழ்வை மாற்றும், வளமாக மாற்றும்.

7. பூரண யோகம் பரிணாம இரகஸ்யம்.

அதிர்ஷ்டம் வாழ்வின் இரகஸ்யம். ருசி சமையலின் இரகஸ்யம். குரலினிமை சங்கீத இரகஸ்யம். பிரபலம் நடிகனின் இரகஸ்யம். அதுபோல் பரிணாமத்திற்கு ஒரு இரகஸ்யம் உண்டு. அதை நமக்குக் கூறுவது பூரண யோகம்.

8. சிறியதன் முழுமை சமர்ப்பணத்தை முழுமையாக்கும்

சமர்ப்பணம் பல நிலைகள். பலன் முதல் நிலை. நிம்மதி அடுத்தது. சந்தோஷம் அதற்கடுத்தது. ஒருவர் சமர்ப்பணம் அனைவருக்கும் பலன் தருவது. நாம் பலன் பெற்றவுடன் திருப்தியடைகிறோம். சிறிய காரியமும் அதுபோல் 10 அல்லது 20 கட்டங்களில் பூர்த்தியாகும். சிறு காரியமானாலும் அதை முழுமையாக்குவது சிரமம். காரியம் முழுமையானால் சமர்ப்பணம் முழுமையாகும்.

9. பூரண யோகம் பரம்பொருளுடன் ஜக்கியமாகுபவனுக்குரியது.

ஜீவன் நிஷ்டையில் 2-இல் எழுதினேன். ஜீவனைக் கடந்தது பரமாத்மா. அதைக் கடந்தது பரம்பொருள். பரம்பொருளுக்கு அசையும் நிலை, அசையாத நிலையுண்டு. இரண்டும் சேர்ந்த நிலை அடுத்தது. அத்துடன் ஜக்கியமாவது பூரண யோகம்.

10. தாள முடியாத வேதனை தவிர்க்க முடியாத நிபந்தனை.

மலையேறுபவன், போர்க்களத்தில் போரிடுபவனுக்குத் தாளமுடியாத வேதனையுண்டு. பரவசமும் அப்படியே. தொழிலதிபருக்கு நெருக்கடி பெரும் நெருக்கடியானால் வேதனையுண்டு. யோகம் திருவுருமாற்றம். இது புதிய யோகம். இதுவரை மற்ற யோகங்களைப் போல் முன்னே பாதை வகுக்கப்படவில்லை. பகவான் பாதை வகுத்தவரையில் நமக்கு Sunlit path ஒளிமயமான பாதை. அன்னை பகவானைக் கடந்து சென்ற பொழுது தாள முடியாத வேதனையை அனுபவித்தார். (பகவான் அந்த வேதனையைப்பட்ட பொழுது வெளியில் சொல்லவில்லை என்பது அன்னைக்கு 1972-இல் தெரிந்தது. கண்ணீர் விட்டார். பகவானையும் அன்னையையும் கடந்து செல்பவருக்குத் தாள முடியாத வேதனை தவிர்க்க முடியாதது.)

(தொடரும்)

ஒஜைகை

ஜீவிய மணி

'நட்ட பயிர் என்ன பலன் கொடுக்கும்?' என்று விவசாயி கணக்குப் போடக் கூடாது என்பது நம் பரம்பரை. அதன் அடிப்படை, 'பலனை எதிர்பார்க்கக் கூடாது' என்பதே. பலனை எதிர்பார்ப்பதுடன் அதை அடிப்படையாக வைத்து மேலே கணக்குப் போடுவது மனித மனத்தின் இயல்பு. அதை மாற்றி, 'செய்த வேலை சரியாக இருக்கிறதா? இனியும் செய்யக்கூடியது உண்டா?' என்பதுடன் மனோ வேகம் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பது ஆத்மீக வழி. அதுவே அன்னை வழி.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகங்நாதன்

36. வாழ்க்கை மற்ற எல்லாவற்றையும் விட அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்படுகிறது. ஒகவே நாம் என்ன வேலை எடுத்துக் கொள்கிறோமோ அதற்கு இணையான அதிகாரத்தையும் சேகரம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

நாமுள்ள இடத்தில் வீடு, தொழில், ஆபீஸ், கடை போன்ற இடங்களில் வாழ்க்கை சுமுகமாக இருக்கிறது. சற்று கவனித்தால் எங்கும் பல்வேறு வகையான சட்டங்கள், முறைகள், அமுலிலிருப்பதைக் காணலாம். அவற்றை அமுல்படுத்துவது அதிகாரம். மயிரிழை மாறினால் அதிகாரம் செயல்படும். அதற்கு அனுமதியிருக்காது. ஒரு கடையில் நாம் எதைத் தொடலாம் என்ற வரைமுறையுண்டு. ஒரு ஆபீசில் யார் எங்கு எப்படி நடமாடலாம் என்று சட்டமுண்டு. அவற்றை மாற்ற முடியாது. மீற முடியாது. தெல்லி சர்க்காரிலிருந்து நம் தெருவரை எல்லா விஷயங்களும், செயல்களும் சட்டத்திட்டங்கட்கு உட்பட்டுச் செயல்படுகின்றன.

ஒரு வேலை பூர்த்தியாகிறது எனில் அங்குத் தேவையான அதிகாரமிருக்கும்.

ஒரு வேலை முடியவில்லை எனில் தேவையான அதிகாரமிருக்காது.

விவாகரத்து இந்நாளில் அதிகப்படுகிறது. நெடுநாளாக பிரச்சனையற்ற இடங்களில் பிரச்சனை வருகிறது எனில் அங்குள்ள அதிகாரம் செல்லுபடியாகவில்லை எனப் பொருள். கம்பெனியில் வேலை சரிவர நடக்கவில்லை என்றால் வேலை வாங்கும் அதிகாரமில்லை எனவும், மாமியார்-மருமகன் சச்சரவு எனில் மாமியார் அதிகாரம் செல்லவில்லை எனவும் அறிகிறோம். பின்னைகள் பெற்றோருக்குக் கட்டுப்படவில்லை என்றால் இருந்த அதிகாரம் இப்பொழுது பலமிழுந்தது என்று தெரிகிறது. வைப்பரியிலிருந்து போன ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள்

திரும்ப வரவில்லை எனில் திரும்பப் பெறும் அதிகாரமில்லை என்று புரிகிறது. மின் கட்டணம் கோடிக்கணக்காய் வசூலாக-வில்லை என்றால் உள்ள அதிகாரத்தை - மின் துண்டிப்பை - செலுத்தவில்லை என்றாகும். வாழ்வு முன்னேறும்பொழுது அதிக வசதி எழுவதைப் பெற அதிக அதிகாரம் பெறுகிறோம். அது ஜில்லாத இடத்தில் வேலை நடப்பதில்லை. பாங்கு லோன் திரும்பப் பெற முடியவில்லை எனில் வசூல் செய்யும் அதிகாரமில்லாமல் கடன் வழங்கினார்கள் என்பது தெளிவு.

1947-க்குப்பின் அனைவருக்கும் ஓட்டுரிமை வந்தபின் மக்கள் ஓட்டை விலைக்கு விற்பதைத் தடுக்க முடியவில்லை. பொய் ஓட்டுப் போடுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை என்றால், சில சமயங்களில் தேவைப்பட்ட அதிகாரமில்லை எனவும் சில சமயம் அதிகாரத்தைச் செலுத்தவில்லை எனவும் அறிகிறோம். முக்கியமாக நாட்டில் லஞ்சம் பெருவாரியாக வளர்ந்து கொண்டு வருவது, சர்க்கார் தன் அதிகாரத்தைச் செலுத்த மறுப்பதால் என நாம் அறிகிறோம். இது ஆசிய நாடுகளில் அபரிமிதமாக வளர்கிறது. 100 அல்லது 200 ஆண்டுக்குமுன் ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் இதே நிலையிருந்தது.

மேலும் மேலும் முன்னேற்றம் எழும்பொழுது அதற்குரிய அதிகாரத்தைப் பெற்றுச் செலுத்துவது அவசியம்.

இதைச் செய்வது அவசியம். செய்ய முடியாவிட்டால், முன்னேற்றம் தடைப்படும், உள்ள வசதியும் போகும். திருமணமானபின் மணைவி சமைக்க மறுத்தால், கணவன் வேலைக்குப் போக மறுத்தால் குடும்பம் நடுத்தெருவுக்கு வந்து விடும். நாடு அளவுகடந்து முன்னேறுகிறது. அதிகாரம் பல இடங்களில் உள்ளது, பல இடங்களில் இல்லை. இல்லை என்பது நாளாவட்டத்தில் குறைந்து, உள்ளது வளர்ந்தால், நாட்டிற்கு எதிர்காலம் உண்டு. தலைகீழானால் வரும் காலத்தில் வாழ்விருக்காது.

வேலையை ஆரம்பிக்கும்முன் அதிகாரம் தேவை.

1964-இல் நேரு காலமானவுடன், சாஸ்த்திரி பிரதமரானார். உணவு இலாக்காவை ஏற்க அனைவரும் மறுத்தனர். சுப்ரமணியத்தை பிரதமர் கேட்டார். 1947 முதல் 1964 வரை நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை வளர்ந்தபடியிருக்கிறது. எவராலும் எதையும் செய்ய முடியவில்லை. 1943-இல் வந்த பஞ்சம் 1946-இல் விலகியது. அன்று முதல் உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்கிறோம். அது வளர்ந்தபடியிருக்கிறது. வழி தெரியவில்லை. சுப்ரமணியம் பிரதமருடன் பேசி, “வழியண்டு. நாமே நம் உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். அதற்குரிய அதிகாரத்தைப் பார்லிமெண்ட் உணவு இலாக்காவுக்கு வழங்க மறுக்கிறது.

அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டால், பிரச்சனை அழியும்”

என்றார். பிரதமர் அதிகாரம் கொடுத்தார். கொடுத்ததைப் பார்லிமெண்டில் அறிவித்தார். பஞ்சம் மெதுவாக விலகியது. படிக்காதவன் படித்த பெண்ணை மணந்தால் அவன் அவனுக்குக் கட்டுப்படமாட்டாள். கடன் கொடுப்பவர் சொத்தில்லாத-வனுக்குக் கொடுத்து விட்டால், வசூல் செய்ய முடியாது. ரெடிக்குக் கடன் கொடுத்தால் சட்டம் இடம் கொடுத்தாலும், நடைமுறையில் சட்டம் செயல்படாது. வசூல்பில் ஆசிரியருக்கு மாணவர் கட்டுப்படாவிட்டால், வக்கீலுக்குப் பேசத் தெரியாவிட்டால், சொத்தை விற்கும்பொழுது பேரம் பேசத்-தெரியாவிட்டால், அதிகாரிக்கு அதிகாரமில்லாவிட்டால், பெரிய இடத்து மருமகளிடம் மாமியார் அதிகாரம் செல்லாவிட்டால், காரியம் நடக்காது. வாழ்வு பணத்தால் இயங்குவது, பணபால் வாழ்வுக்கு உயிருண்டு என்றால் வாழ்வு அதிகாரத்தால் இயங்குகிறது எனவும் நாம் கூறலாம். வாழ்விற்கு அடிப்படையாக உழைப்பு, நேரமை, நாணயம், திறமை, கட்டுப்பாடு, பணம் தேவை என்பது போல,

வாழ்வு வளமாக இருக்க எல்லா இடங்களிலும் முழு அதிகாரம் தேவை. அதிகாரம் செலுத்தப்பட்டால், காரியம் நடக்கும்.

அதிகாரம் செலுத்தப்படாமல் காரியம் நடக்க வேண்டுமானால் அதிகாரம் அதிக அளவில் அதிக காரமாக இருக்க வேண்டும்.

37. நாம் வீட்டில் சாதிக்க விரும்பினால் நமக்கு வாழ்க்கை துணையாக அமைந்தவர் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அலுவலகமாக இருந்தால் மேலதிகாரியும், பொது வாழ்க்கையாக இருந்தால் மக்களும் சர்வதேச அரங்கமானால் தேசங்களும் நம் பக்கம் இருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேல் நாம் சாதிக்க விரும்புகிற விஷயத்தில் உண்மையிருந்தால் வாழ்க்கையே நம் பக்கம் ஒத்துவுதிரும்.

உண்மையை சத்தியம் என்கிறோம். ஆனால் அகமாகவும் புறமாகவும் பிரிந்தால் புறம் சத்தியமாகும். சத்தியம் செயலில் வெற்றியை மட்டும் அறியும். வீட்டில் எது உண்மை, அலுவலகத்தில் சத்தியம் எது, பொது வாழ்வில் நாம் எதைச் சத்தியம் என அறிகிறோம். சர்வதேச அரங்கிற்குச் சத்தியம் உண்டா? வீட்டில் மனைவி ஒத்துழைத்தால் குடும்பத்தில் சாதிக்க முடியாததில்லை. சிறு குடும்பங்கள் விரைவாக பெரும் குடும்பங்களான வீடுகளில் மனைவி பூரண ஒத்துழைப்புத் தருவதைக் காணலாம். ஒத்துழைப்பில்லாத குடும்பத்தில் கணவன் திவாலாகி உயிரை மாய்த்துக் கொண்டபின் அவர் பிள்ளைகளில் நான்கு பேரில் ஒருவருக்கு அளவுகடந்த ஒத்துழைப்புள்ள மனைவி அமைந்தார். அதன் காரணமாக தகப்பனாரிழந்த அனைத்தையும் அம்மகன் மீட்டதுடன் மற்ற சகோதரர்களுடைய நல்லத்தையும் ஈடு செய்து, பிரபலமானான். பக்கமைப் புரட்சியில் உணவு மந்திரி பெற்ற பிரதமரின் ஆதரவு நாட்டை வளப்படுத்தியது. ஒரு சர்வதேச ஸ்தாபனத்தில் எந்த உறுப்பினரும் அக்கறையில்லாத நேரம் தலைவர் ஒத்துழைப்பால் இலட்சியம் பெருமளவு நிறைவேறியது. காந்திஜியின் நாட்டுச் சேவை மக்கள் ஆதரவால் பரிமளித்தது.

சர்வதேச அரங்கம் பெருவெளி. இங்குச் சேவை செய்ய, இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற எனிய மனிதனாலோ, சிறந்த மனிதனாலோ முடியாது. இலட்சிய மனிதனால் மட்டுமே இக்காரியத்தை ஏற்க முடியும். வீட்டிலும், ஆபீஸிலும், பொது வாழ்விலும், உலகிலும் உண்மையுண்டு. ஆனால் வேறுபடும். உண்மை எனில் உள்ளது என்று பொருள். குடும்பம் எனில் அதன் உறுப்பினர் அனைவரும் உடல்நலம் பெறுவது முதல்

இலட்சியம். மனம் நிறைவாக இருக்க வேண்டியது அடுத்த கட்டம். செய்யும் காரியங்கள் கூடிவருவது அவசியம். பெரிய சாதனை என்பது இதைக் கடந்தது. தாலுக்காபீஸில் படி, எடைக்கல் ஆகியவற்றில் முத்திரையிடுவது எனிய வேலை, சொற்ப வருமானம்தான் கிடைக்கும். இப்படிப்பட்டவர்க்கு ஓ பிள்ளைகளானால் அவர் குடும்பத்தில் பிள்ளைகள் வியாபாரம் செய்தும், படித்தும், தொழில்களை ஆரம்பித்து வெற்றி பெறுவது பெரிய சாதனை. ஒருவர் அப்படிச் சாதித்தார். அவர் சாதனைக்குரியவை பற்பல காரணங்கள். முழு முதற்காரணம் மனைவியின் ஒத்துழைப்பு. பூரண ஒத்துழைப்பும் பெற்றதாகும்.

தற்சமயம் ஸ்டேட் பாங்க என்பது 1950 வரை இம்பீரியல் பாங்க என்ற பெயரூடையது. ஆங்கிலேயர் வர்த்தகம் செய்ய பம்பாயில் தலைமைக் காரியாலயத்துடன் எல்லா மாநிலங்களிலும் துறைமுகம் உள்ள ஊர்களிலும், பெரும் வியாபாரமாகும் ஊர்களிலும் இந்த பாங்கின் கிளைகளை ஏற்படுத்தினர். ஓர் இளைஞர் சென்னையில் இந்த பாங்கில் குமாஸ்தாவானார். இவருடைய அதிகாரி இவருக்குத் துணையானவர். இளைஞர் வாழ்வு சிறந்தது, ஒளி வீசியது, தொழிலில் திறமையானவர் எனப் பெயர் வாங்கினார், நுட்பம் தெரிந்தவர் என்று பெயரெடுத்தார். சுதந்திரம் வந்தபின் பாங்குகள் புதியதாக எழுந்தன. அப்படி ஆரம்பிக்கும் பாங்க ஒன்றுக்கு ஒரு நுட்பம் தெரிந்த ஆபீஸர் தேவைப்பட்டது. இவரை அப்புதிய பாங்கில் ஜெனரல் மானேஜராக நியமித்து அதை நிறுவும்படிக் கேட்டுக் கொண்டனர். அதே பாங்கில் அவர் மானேஜிங் டைரக்டராக ஓய்வு பெற்றார்.

காமராஜ் தொண்டராக்க காங்கிரஸில் சேர்ந்தார். தொண்டருக்குண்டானது தொண்டு. தொண்டரான நிலையில் தலைவர் அன்பிற்குப் பாத்திரமானார். தலைவரைக் குருவாக ஏற்றார். தலைவர் அடுத்த தேர்தலில் தொண்டரைத் தலைவராக்கி, தன்னைச் செயலாளராக்கினார். இந்த நிலை பிற்காலத்தில் காமராஜை அகில இந்திய தலைவராக்கியது.

V.P. மேனன் வைஸ்ராயிடம் காரியதரிசியானார். வைஸ்ராய் அவருக்குப் பூரண ஆதரவு கொடுத்தார். மேனன் கவர்னராக ஸிடையரானார். அலெக்ஸாண்டர் இந்திராவிடம் காரியதரிசியாக இருந்த சமயம் பெரிய சேவை செய்து பிரபலமானார். அவர் ஓய்வு பெற்று U.N.O-வுக்குப் போனார். இந்திரா அவரை மீண்டும் தனக்குக் காரியதரிசியாக வரும்படி அழைத்துக் கொண்டார்.

மனித முயற்சி என்பது மனிதன் செய்யும் காரியம் பலிப்பது.

உண்மை பெரியது. அது வளரும் தன்மையுடையது, ஊரளவும் வளரும், உலகளவும் வளரும். மனிதன் செய்வது வேலை. வீடு கட்ட முயல்பவர் வெற்றி பெறுவதானால், வீடு கட்டி முடியும். ஒருவர் வீடு கட்ட முயலும்பொழுது அவரைத் தேடி ஒருவர் தானே முன்வந்து கடன் தர முன்வருவது உலகிலில்லை. அது ஒருவருக்கு நடந்தால் அவருடைய உண்மை வாழ்வை எட்டி வாழ்வையே செயல்பட வைக்கின்றது என்று பொருள்.

International Commission on Peace and Food (started by The Mother Service Society in 1989 and ended in 1994) வைத்த-பொழுது அதன் இலட்சியமான ஆயுதக் குறைப்பை International Commission on Peace and Food ஆரம்பிக்கும்முன்பே வாழ்வு ஆமோதித்து செயல்பட்டு பெர்லின் சுவரை இடித்தது. 20,000 அணுகுண்டுகளை அழித்தது வாழ்வு செயலின் உண்மையை ஏற்றுத் தானே முன்வந்து செயல்படுவதாகும்.

(தொடரும்)

ஒத்துப்பாடு

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சாதகன், தன் நடைமுறை, சுபாவம், ஜீவியம் ஆகியவற்றை மாற்றிக்கொண்டு அன்னையின் யோகத்தைப் பூர்த்தி செய்யத் தயாராவதை திருவருமாற்றம் (transformation) என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

அன்பர் அனுபவம்

2000 நூற்று

என் பெயர் சண்முகஜீவன். வேகமாக விற்பனையாகும் வாடிக்கைப் பொருட்களை (FMCG) விற்பனை செய்யும் ஏஜன்சியின் விற்பனைப் பிரதிநிதி அடியேன்.

எங்கள் கம்பெனியின் தயாரிப்புகளை விற்பனை செய்யும் கடைகளுக்குச் சென்று ‘ஆர்டர்’ மற்றும் ‘கலெக்ஷன்’ வேலைகளைச் செய்வதே என் அன்றாடப் பணி.

தினமும் சராசரியாக இருபத்தைந்து கடைகளைப் பார்க்க வேண்டும். என்றும் போல் இன்றும் என் வேலையை முடித்துவிட்டு ‘கலெக்ஷன்’ பணத்தைக் கட்ட அலுவலகம் வந்தேன்.

‘டேப்லட்’ போனில் இருந்த ஆர்டர்களை ‘கணிப்பொறிக்கு’ download செய்துவிட்டு வசூலான பணத்தை எண்ண உட்கார்ந்தேன்.

2000, 500, 100, 50, 20, 10, ... என்று தொகை வாரியாகப் பிரித்து வைத்தேன். அப்புறம் மொத்தப் பணத்தைக் கூட்டிப் பார்த்தேன். பகீரன்றது.

காரணம்.... வசூல் அட்டவணையில் (collection chart) இருந்த மொத்த தொகைக்கும், கையில் இருந்த பணத்துக்கும் ‘Tally’ ஆகவில்லை. முழுதாக இரண்டாயிரம் ரூபாய் இடித்தது.

பணத்தை வாங்கிய கையுடனேயே ‘கலெக்ஷன் சார்ட்டில்’ தொகையை நிரப்பி விடுவது என் வழக்கம். அப்புறம் எப்படி இப்படி? வாங்காத தொகையை வாங்கி விட்டதாக நிரப்பி விட்டேனா? பணத்தை வாங்கியவுடன் வாடிக்கையாளரின் பில்லை அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவேன். பணம் தராத வாடிக்கையாளரின் ‘பில்கள்’ மட்டுமே என் கைவசம் இருக்கும்.

எனவே..... என்னுடைய ‘கலெக்ஷன்’ பாகிலிருந்து ‘பெண்டிங்’ பில்களை எடுத்து ‘கலெக்ஷன் சார்ட்டோடாடு’

ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன். சரியாகத்தான் இருந்தது. தொகை நிரப்பப்படாத வாடிக்கையாளர்களின் ‘பில்கள்’ மட்டுமே கையில் மிகசம் இருந்தது.

பில்களை ‘செக்’ செய்தபின் அதற்குரிய ‘பெண்டிங் பில்’ ஃபோல்டரில் செருகி வைத்து விட்டேன்.

அப்புறம் எங்கே விட்டேன் இரண்டாயிரம் ரூபாயை? முழுதாக ‘இரண்டாயிரம்’ குறைவதைப் பார்த்தால் நிச்சயம் ஒரே ஒரு இரண்டாயிரம் ரூபாய் நோட்டு குறைவதற்குத்தான் அதிக வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒரு வேளை என் பாகிற்குள்ளேயே எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒளிந்திருக்குமோ?

யோசனையுடன் பாகைத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்துப் பார்த்து விட்டேன். மகும். சர்வ நிச்சயமாகப் பணம் இல்லை! உண்மை உறைக்கத் தொடங்கியதும் எனக்கு ‘குப்பென்று’ வியர்க்கத் துவங்கிவிட்டது.

வழக்கம் போலவே அன்னையிடம் சமர்ப்பணம் செய்த பிறகுதான் ‘வகுலைத்’ துவங்கினேன். அப்புறம் ஏன் இன்று இப்படி ஆனது?

என் மனத்தைக் கொஞ்சம் ஆராயத் துவங்கினேன். என்னிடம் உள்ள ஏதோ ஒரு குறைதான் இன்று எனக்கு இப்படி ஒரு கறையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. கம்பெனிக்கு என்ன சொல்வேன். பணம் தொலைந்து போனது என்றால் நம்புவார்களா? அன்னையே என்னிடம் அப்படி என்ன குறை கண்டார்?

நன்றாக யோசித்துப் பார்த்த பிறகுதான் மதிய உணவு இடைவேளையில் அலுவலக நன்பர்களுடன் அடித்த அரட்டை நினைவுக்கு வந்தது.

புதிதாக வந்திருக்கும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் நோட்டைப் பற்றி ஆளானுக்கு ‘விமர்சனம்’ செய்து கொண்டிருந்தார்கள். நானும் சும்மா இருக்காமல் என் பங்குக்கு ‘வாட்ஸ் அப்பில்’ படித்த ஒரு நகைச்சுவையை எடுத்து விட்டேன்.

‘ரோஸ் மிலக் எப்படி செய்ய வேண்டும் தெரியுமா கௌதம்?’ என்றேன்.

“எப்படி?” என்றான்.

“ஒரு டம்பளரில் சர்க்கரை கலந்த பாலைக் காய்ச்சி எடுத்துக் கொண்டு அதற்குள் ஒரு புதிய இரண்டாயிரம் ரூபாய் நோட்டை முக்கி எடுக்கவும். இரண்டே நொடிகளில் ரோஸ் மிலக் ரெடி!” என்றேன்.

கௌதம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் சில்லறையை கீழே கொட்டிய மாதிரி கலகலவென்று சிரித்தான். மற்ற நன்பர்களும் அவனுடன் சேர்ந்து சிரித்தார்கள்.

ஆன அடிக்கும் ரோஸ் நிறத்தில் புதிய இரண்டாயிரம் ரூபாய் நோட்டு இருந்ததற்குதான் இப்படி ஒரு கிண்டல் வாட்ஸ் அப்பில் வந்திருந்தது. நானும் ‘கொஞ்சம் கூட’ யோசிக்காமல் அவசரப்பட்டு அன்னைக்குச் ‘சமர்ப்பணம்’ கூட செய்யாமல் அதை அப்படியே நன்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்பது இப்போது புரிகிறது.

ஜடப் பொருட்களுக்கும் ‘ஜீவன்’ உள்ளது என்பதை எப்படி உணராமல் போனேன்?

ஒருமுறை ஆரோவில்லில் ஒரு மரம் வலி தாங்கமாட்டாமல் அழுத உணர்வு அன்னையைத் தாக்க அன்னை ஒரு சாதகரை அனுப்பி பார்த்து வரச் சொல்லியிருக்கிறார். அங்கே அன்னை சொன்ன இடத்தில் இருந்த மரத்தின் மீது ஒரு ‘கோடரி’ அழுந்தப் பதிந்திருந்ததாம். சாதகர் அந்தக் கோடரியை எடுத்துவிட்டு அங்கே பணியில் இருப்பவரிடம் இனி கோடரி இது போல் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு வந்தாராம்.

அந்த மரத்தைக் ‘கோடரி’ குத்தி ‘வலி’ ஏற்படுத்தியதைப் போல்தானே நானும் ‘இரண்டாயிரம் ரூபாய் நோட்டை’ கேவி பேசியது வலித்திருக்கும்? சொல்லப் போனால் இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாயும் ஒரு மரம்தான். காகிதங்களின் மூலமும் மரம்தானே.

அன்னையிடமும் அந்த ஜடப் பொருளினிடத்தும் உணர்வு பூர்வமாக என் மன்னிப்பைக் கோரினேன்.

சரி. செய்த தவற்றுக்கு ‘பரிகாரம்’ தேடியாயிற்று. ஆனால் போன பணம் போனதுதானே? தொலைந்தது தொலைந்தது-தானே? எட்டாயிரம் ரூபாய் சம்பளக்காரனுக்கு இது எவ்வளவு பெரிய தொகை? என்ன செய்வது? வருத்தத்துடன் எழுந்தேன்.

திடிரென்று ஒரு ஞான உதயம்.

என் பைக்குள் பணம் வைத்திருந்த இடத்திற்கு அருகில்தானே பில்களையும் வைத்திருந்தேன். ஒருவேளை?

அந்த யோசனை உதித்ததுமே..... வேகமாக எழுந்து பெண்டிங் பில் ஃபோல்டரை எடுத்தேன். இன்று கலெக்கஷனுக்கு கொண்டு சென்று வசூலாகாமல் திரும்பிய பில்கள் அத்தனையையும் எடுத்தேன்.

அவற்றில் ‘தொகை’ அதிகம் உள்ள பில்கள் இரண்டு, மூன்று பக்கங்களுக்கு நீண்டிருக்கும். எனவே அவைகள் இரண்டாக (அல்லது) மூன்றாக மடிக்கப்பட்டிருக்கும். ஸோ... அந்த பில்களைத் தனியாக எடுத்து ஒவ்வொன்றாக உதறிப் பார்க்கத் துவங்கினேன்.

மூன்றாவது பில்லை உதறியதுமே .... அதற்குள்ளிருந்து பளிச்சென்று நமுவி கீழே வந்து விழுந்தது .... அந்த .... ரோஸ் மிலக் நிற இரண்டாயிரம் ரூபாய் நோட்டு.

‘ஓ. மை மதர் ... தேங்க்யூ ... தேங்க்யூ வெரிமச்! என் குறையை நான் விலக்கி விட்டதுமே என் கவலையை நீங்கள் விலக்கி விட்டீர்களே .... தாங்க்ஸ் மதர்!’

கண்களில் கண்ணீர் திரையிட உணர்ச்சிப் பெருக்கில் அன்னைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துவிட்டு அந்தப் பணம் ஒளிந்திருந்த அந்த ‘பில்’ எந்த வாடிக்கையாளருடையது என்று ஆர்வ மிகுதியில் படித்துப் பார்த்தேன். இன்ப அதிர்ச்சி.

சொன்னால் நீங்கள் நம்ப மாட்டீர்கள்.

அந்த பில்லில் இருந்த கடையின் பெயர் .....

‘அன்னை ஸ்டோர்ஸ்’.

ங்ஜெஜிலை

Theoretical மற்றும் Practical அறிவிற்கான வித்தியாசங்கள்

N. அசோகன்

Theoretical-க்கும், practical-க்கும் நிறையவே வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக இது முதல் பார்வையில் தெரிவதில்லை. மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்கிறவர்கள் வியாதி மற்றும் அதற்குண்டான சிகிச்சை முறைகளைத்தான் படிக்கின்றார்கள். ஆனால் படிப்பை முடித்து வெளியில் வந்து சொந்தமாகத் தொழில் நடத்தும்போது நிஜ நோயாளிகளைச் சந்திக்கிறார்கள். இந்த நோயாளிகள் டாக்டரோடு ஒத்துழைக்கலாம் அல்லது ஒத்துழைக்க மறுக்கலாம். கட்டணம் கட்டுவதில் பெரிய வித்தியாசப்படலாம். இம்மாதிரியே சட்டக் கல்லூரியில் உள்ள சட்டப் புத்தகங்கள் சட்ட நுணுக்கங்களைப் பற்றித்தான் விவரிக்கும். ஆனால் நீதிமன்றத்தில் செயல்படும் வழக்கறிஞர்களோ அவர்களுக்குத் தேவையான ஆதாரங்களைத் திரட்டவேண்டும், சாட்சியாக யார் அமைகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். மேலும் யார் உண்மை சொல்லுகிறார்கள், யார் பொய் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் வழக்கை இழக்க நேரிடும்.

தியான மையங்களில் பேசுகின்றவர்கள் work values-ஐ கடைப்பிடிப்பதைப்பற்றிச் சுலபமாகப் பேசிவிடுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு வியாபாரத்தை நடத்திக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்குத்தான் work values-ஐ கடைப்பிடிப்பது எவ்வளவு சிரமம் என்று தெரியும். தியரிட்டிக்கலாகப் பார்த்தால் பூரண யோகம் என்பது சமர்ப்பணம் மற்றும் சரணாகத்தியால் செய்யப்படுவது. ஆனால் உண்மையில் தன்னைத் திருவருமாற்ற முயற்சி செய்பவர்களுக்கே தன்னுடைய அகந்ததையை விடுவது எவ்வளவு சிரமம் என்று தெரியும். தன்னுடைய அன்றாட செயலைச் சமர்ப்பணம் செய்வது எவ்வளவு சிரமம் என்று தெரியும்.

இதை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும் போது Theoretical அறிவு என்பது ஒரு பூரணம் ஆகாத அறிவு என்பது தெரிகிறது. மேலும் Theory-க்கும், நடைமுறைக்கும் இடையே நிறைய சேர்க்க வேண்டும் என்றும் தெரிகிறது. Theoretical அறிவின்

முக்கியத்துவத்தைக் குறைப்பது என்னுடைய நோக்கமல்ல. Theory என்பது மையக் கருத்தை மட்டும் வழங்குகிறது. அனுபவம் இந்த மையக் கருத்தை விரிவடையச் செய்கிறது. மேலும் வெற்றிகரமாகக் கடைப்பிடிப்பதற்குரிய விவரங்களையும் சேர்க்கிறது.

முப்பது வருட அனுபவம்கூட ஒரு அரை டசன் Theoretical விதி முறைகளாகக் குறைக்கப்படலாம். விஷயத்தின் மறுபக்கம் இதுதான். ஒரு தொழிலதிபர் ஒரு நாள் முழுவதும் பயிற்சிக்கு வந்திருக்கும் தொழில் முனைவர்களிடம் தான் எப்படியெல்லாம் சிரமப்பட்டு தன் தொழிலை வளர்த்தார் என்று பேசலாம். ஆனால் ஒரு Theoretical வல்லுனரோ முன்னர் ஒரு எட்டு மணி நேரம் பேசியதை அரை மணி நேர சாரமாகச் சுருக்கலாம். மேலும் 5, 6 Theoretical விதிமுறைகள்தான் இந்த அனுபவத்தில் அடங்கி இருக்கின்றன என்றும் காட்டலாம். அந்தந்த அனுகுமுறையும் அதனால்வில் உண்மை. ஆனால் ஓன்று இல்லாமல் மற்றொன்று முழுமை பெறாது.

ஒஜைகேஜிள்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனிதன்-ஞானம்-அஞ்ஞானம்-அகந்தை என்பவை நமக்குப் புரியாததில்லை. ஆனால் அவை நமக்கு சரிவர, துல்லியமாகப் புரிகின்றன எனக் கூற முடியாது. அவற்றைப் பிரித்துப் பிரித்து ஞாய்ந்து அலசி புரிந்துகொள்வது அவசியம். குறைவனை அறிவது ஞானம், அறியாதது அஞ்ஞானம் என்ற உபநிலை விளக்கத்தைப் பகவான் மாற்றி, ஞானம் தானே விரும்பி வலியத் தன்னைத் தலைக்கீழே மாற்றி அஞ்ஞானமாக்கிக் கொண்டது என்கிறார். இது நடிப்பு, மனிதனுக்கு ஆனந்தம் பேராளந்தமாக மாற உதவும் நடிப்பு என்கிறார். குழந்தையுடன் விளையாடும்பொழுது முயன்று பெறும் தோல்வி சந்தோஷம் தரும் என்பது உதாரணம். முதல்வர், பிரதமர், M.P., MLA ஆகியவர் எலக்கூனில் வாக்காளப் பெருமக்களிடம் அரசியல் கற்றுக் கொள்வது போல் நடித்து எலக்கூனில் வெல்வது ஞானம் அஞ்ஞானமாகி மீண்டும் ஞானமாகி ஆனந்தம் பெறுவதாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 1

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகந்நாதன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 6.09.2015

(4) ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சரி அல்லது தவறு எனக் கூற முடியாது. வாழ்வுக்குப் பயன்படும் அல்லது பயன்படாது எனலாம். அது காலத்தால் ஏற்பட்டது. காலப்போக்கில் அதன் பயன் குறைந்து விடுகிறது. அபிப்பிராயத்தைக் கடந்து உயர்ந்து நெடுநாள் நீடிக்கும் விவேகத்தை நாட வேண்டும்.

அபிப்பிராயங்கள் பலதரப்பட்டனவை. நாட்டுக்கு நாடு மாறும் அபிப்பிராயங்கள் உண்டு. காலத்தால் கனியும் அபிப்பிராயமும், மாறும் அபிப்பிராயமும் உண்டு. சிறுவர்கள், பெரியவர்கள் என்பதாலும் ஆண் பெண் என்பதாலும், படித்தவர், படிக்காதவர் என்பதாலும், நகரம் கிராமம் என்பதாலும் அபிப்பிராயங்கள் மாறும். இன்றைய அபிப்பிராயம் நாளைய எதிரான அபிப்பிராயமாகும். இலக்கியத்துறைக்கே ஏற்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் உண்டு. அதுபோல் அரசியல், நாடகம், சினிமா, பத்திரிகைக்குத் துறைகளுக்கென ஏற்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் உண்டு. அவசரப்படுவது தவறு என்றொரு அபிப்பிராயம் உண்டு. அவசரப்படாமலிருப்பது தவறு என்ற அபிப்பிராயம் எழும் நேரம் உண்டு. சாப்பிடும் பொழுது பேசக்கூடாது என்பது நம் அபிப்பிராயம். பேசும் பொழுது சாப்பிடுவதே சாப்பிடுவது என்பது மேல்நாட்டு அபிப்பிராயம். தகப்பனார் பேச்சைத் தட்டக்கூடாது என்பது பெரிய வலுவான அபிப்பிராயம். மேற்படிப்பிற்குப் போக வேண்டாம், அமெரிக்கா போவது தவறு, கலப்புத் திருமணம் உதவாது, அரசியல் தவறு, உள்ளைத்துச் சொல்லக்கூடாது என்று தகப்பனார் கூறும் பொழுது தகப்பனார் பேச்சை மறுப்பது சரி என்று உலகம் அபிப்பிராயம் கூறும். எழுதுவது, ஏர் ஓட்டுவது, கொழுக்கட்டை சமைப்பது ஆகியவை திறமைகள் (skills). ஏர் ஓட்டுவது என்ற திறமை டிராக்டர் வந்தபிறகு பயன்படாது. எழுதுவது என்ற திறமை கம்ப்யூட்டர் வந்தபிறகு ஏராளமாக அதன் முக்கியத்துவத்தை இழந்து விட்டது. கொழுக்கட்டை

செய்வது பெரும் திறமையாக இருந்தது ஒரு காலம். இன்று அத்திறமை பயன்படாது. திறமைகள் முக்கியத்துவத்தை இழக்கின்றன. திறமை சரியா, தவறா என்பது பிரச்சனையில்லை. அதே போல் ஒரு அபிப்பிராயம் ஒரு காலத்தில் பயன்பட்டது. காலம் மாறியபின் அதற்குப் பயனில்லை. வில் வித்தை, மல்யுத்தம் தம் பெருமையை இழந்தன. அரசனின் வாக்கு ஆண்டவன் வாக்காக இருந்தது. இன்று அந்த அபிப்பிராயம் மாறி விட்டது. உலகில் மன்னிக்க முடியாத குற்றமேயில்லை. நகைமுகம் உலகம் படைத்துள்ளது. மனிதனுடைய பார்வை குறையானது. குறை உலகிலில்லை. பார்வையை மாற்றினால் ஜடம் மறையும். பெண் பேய் என நினைப்பது பெண்ணில்லை. அவளுடைய அற்புதமான நிலையை அறியாத மனம் நினைப்பது. வாழ்வு பயங்கரமானதல்ல. வாழ்வு சிறியது, வளர்கலை பெரியது என வளரும் கலையான பரிணாமம் வர்ணிக்கப்பட்டது. சிருஷ்டி பரிணாமமாக மாறும் பொழுது கலை வளர்ந்து பிரபஞ்சம் அழியும் நேரம் உண்டு. அதைப் பிரளயம் என்கிறோம். பிரளயம் வந்தபின்னும் இருப்பது வாழ்வு. மனம் கோணலானது என்றனர். கோணல் மனத்திலில்லை. நம் பார்வையில் உள்ளது. எப்படி மனம் உற்பத்தியாயிற்று, என்ன காரணத்திற்காக சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று அறிந்தால் குதர்க்கம் மனத்திலில்லை, நாம் அதையறிவதில் உள்ளது என்று பகவான் கூறுவது விளங்கும். துன்பத்தை நாம் பாவும் செய்து அனுபவிக்கிறோம் என நினைக்கிறோம். ஜீவியம் இருளில் புதைந்து வெளிவர முயலும் பொழுது நாம் அதைத் துன்பமாக அறிகிறோம் என்கிறார் பகவான். பகவான் சிருஷ்டிக்கு வெளியிலிருந்து சிருஷ்டியைக் காண்பதால் அவருக்கு இவை தெரிகின்றன. உபநிஷதங்களும், வேத ரிஷிகளும் கூறியவை மேற்கண்டவை என்றாலும், அவர்கள் அடுத்த பக்க உண்மையைக் காணாமலில்லை. இரண்டு பக்கமும் தெரிந்தாலும் அவர்கள் ஒரு பக்கத்தையே கருதினர். நாம் இன்று புறக்கணிப்பது நாளை வலுவாக மீண்டும் வந்தால் அதை நாம் புறக்கணித்தது தவறு என்று அறிய வேண்டும். பரம்பொருளை ஏற்று ஜடத்தை மறுத்தாலும், ஜடத்தை ஏற்றுப் பரம்பொருளை

மறுத்தாலும் சிருஷ்டியின் அடிப்படையான உண்மையெனும் ஜக்கியம் விலகுகிறது. ஜக்கியத்தைப் போற்றினால் அதிகப்பட்ச உண்மை தெரியும். இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தால் முழுமையில்லை. குறை எழும். இரண்டையும் ஏற்கும்பொழுது நாம் காண்பது பரம்பொருள். உலகமே அப்பரம்பொருளாலானது. நம் பார்வை சுருங்கி ரூபத்தை மட்டும் ஏற்றால் பேருண்மை விட்டுப் போகும். ரூபத்தைக் கடந்த விஷயத்தை ஏற்று சிருஷ்டியை மட்டும் கருதுவதற்குப் பதிலாக சிருஷ்டியையும் பரிணாமத்தையும் கருதினால் பகுதியை ஏற்காமல் வேதம் உணர்ந்த ஜக்கியத்தை சத்திய ஜீவியத்திலும் உணர்ந்தால் குறைந்தபட்சம் அதிகப்பட்சமாகும். பகுதி முழுமையாகும், ஜடம் பரம்பொருளாகும், மனிதன் இறைவனாவான், ஜடத்திற்கும் ஜீவியம் உண்டு எனத் தெரியும். சச்சிதானந்த பிரம்மத்தை தவத்தால் உயர்ந்து மனிதன் எட்டினான். சச்சிதானந்தம் அருளாகவும் பேரருளாகவும் பொருள்களில் தன் ஆனந்தம் வளர்ந்து வெளிவர முயல்வதைக் கண்டு, ஜடம் ஆனந்தமய ஜீவன் Matter is being of Delight எனக் காணலாம்.

(5) அபிப்பிராயத்தை ஏற்கும் அறிவிலியாகமலிருக்க என்னம் எந்த அம்சத்தில் சரி எனக் கண்டு. அதன் நேர் எதிரானது எங்கு உண்மை எனக் கண்டு இம்மாறுதலுக்குரிய காரணத்தை அறிந்தால், இறைவனின் சுருகம் எழும்.

மனிதன் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை அவன் அறிவுக்குட்பட்ட அளவில் புரிந்து கொள்கிறான். வாழ்க்கை அளவோடு திட்டமிட்டாய் நடக்கும்பொழுது இது சரி. பாட்டைச்க்கு பெரும்பாடுபட்டுப் படித்தேன், முதல் மார்க் வந்தது என்பது தெளிவு. எலக்ஷ்ணில் பெருந்தலைவரை எதிர்த்து நின்றேன், தோற்றேன். திருமண வயது வந்தபின் பணமும் அழகுமிருப்பதால் எளிதில் மனம் முடிந்து விட்டது, இல்லாததால் வரனே வரவில்லை என்பது போல் ஏராளமான நிகழ்ச்சிகள் இயல்பாக நடக்கின்றன. சாப்பாட்டிற்கு வசதியற்ற குருக்கள் பெண்கள் வசதியாக வாழ முடியாது. சவுக்கு மட்டும் பயிராகும் நிலம் அந்த நாளில் மார்க்கெட் விலைக்குப் போவதற்குப் பெருமுயற்சி வேண்டும். முயற்சி பலிக்கும் எனக் கூற முடியாது. என்

நிலத்தை சுற்றி போர் கிணறு போட்டவர்க்கு ஆரம்ப முயற்சி எல்லாம் தோற்று விட்டது. நானே அதிர்ஷ்டக்கட்டை. நான் எளிதில் வெற்றி பெற முடியுமா? எங்கள் வீட்டில் எவருக்கும் படிப்பு வரவில்லை. நான் மட்டும் எப்படி டிகிரி எடுக்க முடியும்? Mr. பெண்ணெட் பெண்கள் இராணுவ ஆபீசர்களை எதிர்பார்த்து ஏமாந்தவர்கள். அதனால் 23 வயது வரை பெண்ணூக்கு வரன் வரவில்லை. “நானும் இப்பெரிய ஸ்தாபனத்தில் முக்கிய பதவியில் இருக்கிறேன். பல புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறேன். வசதியான பலர் வந்து என்னைச் சந்திக்கிறார்கள். ஆனால் எவரும் புது நூல் வெளியிட பண உதவி கேட்டால் நடக்கவில்லை” என்பன போன்றவற்றை அடுக்கலாம். பகவான் இரு பக்கங்களையும் கண்டு, அவற்றைச் சுழுகமாக இணைத்தால் இறைவனின் திருவுள்ளம் தெரியும் என்கிறார். மனிதன் தன் அபிப்பிராயமே முடிவு என்று நினைக்கிறான். அதன் பலனைப் பெறுகிறான். அதைக்கடந்த அடுத்த பக்கம் உண்டு. வாழ்வு அங்குள்ளது. அது மனித அஞ்ஞானத்தின் மறுபுறம். ஆண்டவனின் சுழுகம் எழுந்து பலன் தரும் நிலையது என்பதை மனம் அறியவில்லை. மேலே சில நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிட்டேன். அவை எப்படி மலர்ந்தன என்பதை விளக்க எந்த உயர்நிலையிலிருந்து பெரும்பாலான பலன் வந்தது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன். காலம் மாறினால் அதுவும் உயர்ந்தால் அந்நிலை எழும். உலகில் நாம் செயல்படும் துறை பரவும் நேரமானாலும் அந்த உயர்நிலை மனித அறிவுக்குப் பலனாக எழுந்து முன்வரும். தொழில் நாட்டில் பரவும் நேரம் பேங்குதல் முன்வரும். நம் நிலம் உள்ள இடத்தில் ரோடு வரப்போவது நமக்குத் தெரிந்தபின் நிலம் விலை போவது நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும் சூட்சமமானவர்க்கு அச்சுசகங்கள் மனத்தில் படும். பிரான்சில் புரட்சி நடந்தால் இங்கிலாந்தில் உள்ள பணக்காரர்க்கு ஆபத்து என விளங்கும். அதனால் அதிர்ஷ்டம் வரும் எனப் புரியும் அறிவு நமக்கில்லை. பக்கத்து வீட்டுக்காரரிடம் மரியாதையாகப் பழகி மனத்தால் துரோகமிழைத்ததால் பலன் அவரால் நமக்கு வரும் என அறிவிலி நம்புவான். அறிவுள்ளவன் “யார் மூலம் எனக்கு வசதி வந்தாலும் பக்கத்து வீட்டுக்காரரால் வராது” என அறிவான். வாழ்வு மலரும்பொழுது

நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்தபின், பெண் உரிமையை உலகம் ஏற்றபின், முதலாளி அடக்குமுறையை கைவிட்டபின், நிலைமை சாதகமாக அனைவருக்கும் மாறுவது, மாறியபின்னும் தெரியாது. பகவான் கூறுவதுபோல் இருபுறமும் சோதனை செய்தால், நிலைமையுயர்ந்து நல்லது எழும். அது ஆண்டவன் சுமுகம். பக்கத்து வீட்டு மனிதர்கள் அன்னை பக்தர்கள். எங்கள் குடும்பம் பரம்பரையாக பக்தியுள்ளவர்கள். அதனால் புதுநிலை எழும் என்பது குருக்கள் வீட்டார் அறியாதது. அவர்கள் அறியாத அப்புது நிலை - அன்னை அளிப்பது - ஆராய்ச்சியையும் அவர்கட்காகச் செய்து பலன் தந்தது. கெட்ட என்னைத்தைச் செயல்படுத்தும் பொழுது அதைவிட ஆழமாகப் புதைந்துள்ள நல்ல எண்ணம் எழுந்து தரிசனத்திற்கு அழைத்துப் போய் நல்ல பலனைத் தந்தது. பிரெஞ்சுப் புரட்சியை அறியாத பெண்ணட்பெண்கட்கு அது பலனளித்தது. அதிர்ஷ்டக்கட்டையானாலும் கடைக்குச் சரக்கு வாங்க அடிக்கடி புதுவை போகும் பாக்கியத்தை அவர் அறியாவிட்டாலும் அது பலன் அளித்து பாஸாக முடியாத பையன் நான்கு பாடங்களில் முதல் மார்க் வாங்கும் திறமையுடையவன் என்று தெரிய வந்தது. அத்திறமை நேரம் வரும்பொழுது எழுந்து வந்து திருவுள்ளத்தைச் செயல்படுத்தும். மனம் செய்ய பணமில்லாவிட்டாலும் வேலை செய்யுமிடம் அன்னைக்குரிய இடம் என்பதால், அதிர்ஷ்டம் எழும் வாய்ப்பு அது. நம் குறைகள் நமக்குத் தெரியும். நம் அபிப்பிராயம் நம் குறையை வற்புறுத்தி அதற்குரிய பலனைத் தரும். குறை நிறையின் மறுபுறம். மனம் மறுபுறத்தை நாடினால் குறை தடம் புரண்டு நிறையாகும். நிறைக்கு நேரம் வந்தால் இறைவன் செயல்படுவார். அது திருவுள்ளது.

(6) துன்பம் எவ்வளவு இறுதி இன்பத்திற்கு அவசியம், தோல்வி எவ்வளவு இறுதி வெற்றிக்கு அவசியம் என்பதைப் பரிந்து கொண்டால், ஆண்டவன் செயல்படும் வகை ஓரளவுக்குப் புரியும்.

திருமணமாகாத பெண்ணூக்குத் திருமணம் அவசியம் என நாம் நினைப்பது தவறல்ல. அவள் வீட்டு நிலைமையில் அவள் மனம் எப்படியிருக்கிறது, எதைத் தேடுகிறது, எதன் மூலம் தேடுகிறது, ஆண்டவன் அவளுக்கு என்ன அளிக்கிறான் என்பது

நமக்குத் தெரிவதில்லை. கிருஷ்ணதன் கோஷ் தன் மகனுக்கு ICS வேண்டும் என நினைத்தார். பகவான் பூஞ் அரவிந்தர் மனத்தில் காவியமிருந்தது. அது பிரபஞ்ச காவியம். மந்திரத்தின் மூலம் அறிய வேண்டும் என்பது அன்று அவருக்கோ அவரையறிந்த-வர்க்கோ தெரியாது. வேலை செய்பவளுக்குச் சாப்பாடு வேண்டும் என அவளுக்கும், மற்றவர்க்கும் தெரியும். அவள் உடலில் என்ன வியாதியிருக்கிறது, இது போக அவளுக்குப் பட்டினியுடன் வேலை செய்ய வேண்டும் என அவருக்கோ அவளைக் கண்டு பரிதாபப்படுபவர்க்கோ தெரியாது. மனிதனுடைய பார்வை கண்பார்வை. கண் பார்க்கும், கண் பார்த்ததை மனம் புரிந்து கொள்ளும். புரிந்து கொள்ள மேலும் ஒரு நிலையுண்டு. அது ஆத்மா. B.A. பரீட்சை எழுத விரும்பும் தமிழ் பண்டிட விரும்புவது B.A. எனத் தெரிகிறது. 20 வருஷமாக ரிஜிஸ்டரில் பியூனுக்கு முன் எழுதப்பட்ட அவர் பெயர் அங்கிருந்து உயர் வேண்டும் என அவர் நினைப்பதை மற்றவர் அறிவதில்லை. தன் படிப்பில் பாதியும் பெறாத இதர ஆசிரியர்கள்க்கு ஆங்கில அறிவால் ஏற்படும் மரியாதையை அவர் விரும்புவதை எவரும் அறிவதில்லை. அதையும் கடந்த சட்டங்கள் உண்டு. மனிதன் வசதி தேடுவது உண்மை. அதையும் கடந்து தேடுவது மரியாதை. மரியாதையைத் தேடுவது உணர்ச்சி. உடல் அதைக் கடந்தது. உடல் தேடுவது வலிமை. வலிமை அதிகாரத்தைக் காட்டும். பிறரை அழிக்கும் வலிமையுள்ள அதிகாரம் தேடுவது மனித உறவு. அதை அழிக்க முடியாவிட்டால், உதவி செய்பவர், உறவாடுபவரை, இவனுக்கு வேலை போய் நடுத்தெருவில் நிற்க வேண்டும், என்னை வந்து கெஞ்ச வேண்டும் என மனித மனம் நினைக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியாது. சொன்னால் எவரும் கேட்டுக் கொள்ள மாட்டார்கள். இந்த அம்சத்தைத் தன் மகனிடம், பெற்றோரிடம், உற்ற நன்பரிடம் கண்டவர்க்கு உலகத்து மேல் வெறுப்பு எழும். அந்த வெறுப்பு எழாதவர் நாகரிகமானவர். மனம் நயத்தக்க நாகரீகம் தேடினால் நண்பர் விஷம் பரிமாறுவார் என்பது குறள். வயது 60-க்கு மேலானால், அனுபவம் 100 அல்லது 200 ஆணால் சற்று கவனமாக சிந்தித்தால் இத்தனையும் பாரதத்திலிருப்பதைக் காணலாம். அதைக் காண நுணுக்கம் தேவை. வாழ்வில் யோகம்

என்பது இத்தனையும் கண்டபின் நாகரீகமாக, நயமான பண்புடன் நடப்பது. ஆண்டவன் செயல், திருவுள்ளம் என்பது என்று தெரியும் மார்க்கம் இவை. கால் இடுப்புவரை அளவுகடந்து வீங்கியபின் வீக்கம் வடியும் மருந்தில்லை. அப்படியொரு மருந்து இருந்து வைத்தியம் செய்து குணமாகப் பெருவசதி தேவை. வசதியுள்ளவர்க்கு அது வாராது. பட்டினி கிடப்ப-வருக்கே அது வரும். அன்பருக்கு, அன்னை சூழலிலிருப்பவர்க்கு எதற்கும் வழியுண்டு. இருக்கும் வழி மூலம் அன்னை சிரமத்தைத் தீர்ப்பதை உலகம் துன்பம் என அறிவது மக்களுடைய அறியாமை. நாள் முழுவதும் கடுமையாக உழைத்தவனுக்கு மது மாலையில் இதமாக உறக்கம் தருகிறது. இதில் அவசியம் உண்டு, தவறு இல்லை. பகவான் கனவில் சன்னியாசி சூலம் கொடுத்த பின்னும், பகவான் ICS-ஐ விட்ட பின்னும் அவர் மனம் சுதந்திரத்தை நாடியது. சுதந்திர நாட்டம் பெற வேண்டிய துன்பம் அவதார புருஷன் என்பதால் பிரபஞ்ச இருளை அழித்து விஸ்வரூப தரிசனத்தில் தீமையற்ற நன்மையைக் காட்டியது. காளிங்க நர்த்தனாம், சிசுபாலனைக் கொன்றது, கம்ச வதம், துரியோதனாதிகள் பூண்டோடு அழிந்தது ஆகியவை துன்பமாகத் தெரிந்தால் சத்திய ஜீவிய திருஷ்டியில் அவை புனிதமான இன்பமாகத் தெரியும். நம்மால் அவற்றில் ஒன்றையாவது நம் அனுபவங்களில் காண முடியும். அது ‘திரிகால திருஷ்டி’. போர் முனையில் நிகழும் செயல்கள், ஊர் பிரண்டு உற்றாரை அழிப்பவை தெய்வச் செயல் என அறிய நம் பார்வை சத்திய ஜீவிய திருஷ்டி, திரிகால திருஷ்டியாக வேண்டும். தத்துவத்தை விளக்கினால் அது தர்க்கமாக இருக்காது. குதர்க்கமாக இருக்கும். பொறுமை அஞ்ஞானத்தை ஞானமாக மாற்றும். மனிதன் செடல் குத்திக் கொள்கிறான். தீ மிதிக்கிறான். பூரி ஜீகன்நாத்தில் தேரடியில் வீழ்ந்து மடிக்கிறான். இவை அவன் தேடும் இன்பம் என்பது ஆண்மீக ஞானம். ‘ஆவீன மழை பொழிய அகத்தினாள் மெய் நோவ சாவோலை கொண்டு ஒருவன் எதிரே வருவதைத்’ தமிழ்ச் செய்யுள் கூறுகிறது. இவை பெருவெற்றியை நாடும் எலைக்கூனுக்குமுன் இரவு பகலாய் வேலை செய்பவர், மேதை எனப் பட்டம் பெறுபவர் இரவு பகலாய்ப் படிப்பது என அறிய அனுபவத்தை ஆன்மீகமாக ஏற்க வேண்டும். 27-ஐ தேடிப்

பெறாதவர் 81 பெற்றபின் முதலாக நினைப்பது “போதும் போதும், இனிமேல் வேண்டாம்” எனக் கருதி அதைப் பெற்றுத் தருபவரைத் திட்டுவார் என்பது ஆன்மீக விவேகம். சத்பிரேமக்கு உள்ள அம்சம் அன்னை கண்ணில் பட்டு, அதை பகவான் ஆமோதித்து, 20 ஆண்டுகள் அன்னை முயற்சியால் அவர் Sri Aurobindo or The Adventure of Consciousness எழுதியபொழுது அவர் உடல் எரிய ஆரம்பித்தது உடலின் ஏற்புத்திறன். ஒருவர் தேடுவது அவருக்கே தெரியாதபொழுது அடுத்தவர்க்கு எப்படித் தெரியும்? என் பக்தியால் என் தாயார் செய்ய மறுத்ததை நான் பெற வேண்டும் என் பெண் நினைப்பது அவனுக்கோ பிறருக்கோ தெரியாது. எவனாவது என் கையில் மாட்டினால் அவனை அழித்துச் சமாதி கட்டி மறு வேலை பார்க்கிறேன் என்பவர் அதையறியாமல், அறிந்தால் வெளியிட முடியாமல் B.A. படிக்க முனைவது உலகம் காணும் நிகழ்ச்சி. எங்கிருந்தோ வந்தான் இடைச்சாதி நான் என்றான் என்பவன் குருவுக்கு ஞானம் தர வந்த சிஷ்யன். தோற்றேன் என்றபொழுது வென்றேன் என்பது ஞானம். ஒருவருக்கு இந்த ஞானம் வந்தபின் அவரால் இந்த ஞானம் செயலில் பொறுமையாக வெளிப்படுமாறு இருக்க முடியுமானால், அவர் பார்வை, அவர் சூழல் அன்னையின் ஆன்மீகச் சூழல். அதில் பிரச்சனை தடம் மாறி திருவருமாறி ஆன்மீக வாய்ப்பாகும். மீரா பெற்ற விஷம் அவள் பெற்ற மோட்சம். சீராளனைக் கறி சமைத்ததால் தாயார், தந்தை, மகனுக்கு மோட்சம் கிடைத்தது. அது இறைவன் திருவுள்ளது. அன்பர் சொந்த வாழ்வில் அரெஸ்ட் வாரன்ட் பெற்று, அரசியல் செல்வாக்கடைந்து, அகில இந்தியாவில் தொழில் நடத்தினார் என்பது ஓர் அன்பர் அனுபவம்.

(முற்றும்)

ஒக்ஜிலைஃ

ஜீவிய மணி

மனிதன் தனக்குத்தானே முயன்று ஒரு மாற்றம் செய்தால், அன்னையின் சக்தி அளவுகடந்து தீவிரமாக அவர்கள் வாழ்விலும், தாழ்விலும் பெரும் மாற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கும்.

அன்னை இலக்கியம்

பரவை நோன்ய

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

‘வாங்க வாங்க இன்று நீங்கள் வரவில்லை என்றால் நானை நானே வந்து உங்களை அழைத்துக் கொண்டு இல்லையில்லை தூக்கிக்கொண்டு வந்து விடலாமென்றிருந்தேன்’ என்று பாபுவின் அக்கா அழைத்தாள்.

ஆரத்தி எடுக்காத குறைதான். பாபுவின் தாயோ தள்ளாத நிலையில் எழுந்தே வந்து விட்டாள். மிகுந்த பாசத்தோடு தன் காலில் விழுந்து வணங்கிய பாவையை எழுப்பி கட்டியணைத்துக் கொண்டாள்.

‘தீர்க்க சுமங்கலியாய் நீண்ட காலம் வாழ வேண்டும்’ என்றாள். பாவை கண் கலங்கினாள்.

‘நீங்கள் என் எழுந்து வந்தீர்கள். உட்காருங்கள்’. மூர்த்தி சொன்னான் ‘நீங்கள் உடல் நலம் தேற நல்ல ஆகாரம் ஒய்வு எல்லாம் வேண்டும்’ என்று.

‘மூர்த்தி அந்தப் பழங்களை இப்படிக் கொடு. என் கையால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்’ என்று பழங்கள் நிறைந்த பையை அவர்களிடம் கொடுத்து நலம் விசாரித்தாள்.

‘மூர்த்தியைப் பெற்ற பேரரசி நீ தானா? உன் பெயர் என்ன’ என்று கேட்க ‘பாவை’ என்றாள். ‘நீயும் பாவையைப் போலத்தான் இருக்கிறாய்’ என்றாள் பாபுவின் தாய்.

‘இருங்கள் நானுங்களுக்கு ஐஉஸ் போட்டு எடுத்து வருகிறேன்’ என்று பழங்களை எடுத்துக் கொண்டவள், சுமதியிடம் ‘அக்கா மிக்கி எங்கிருக்கிறது?’ என்றாள்.

எற்கனவே மூர்த்தியிடமும் இவளிடமும் பாசங்கொண்ட சுமதிக்கு முன்பின் பார்த்திராத தன்னை அக்கா என்று பாலு உரிமையுடன் அழைத்தது மேலும் மகிழ்வளித்தது.

‘வா, கிச்சனுக்கு வா’ என்று கையைப் பிடித்து அழைத்து வந்தவள் ‘உனக்கேன் சிரமம் நானே ஜூஸ் போடுகிறேன்’ என்றாள்.

‘இல்லையில்லை அம்மாவுக்கு நானே என் கையால் தயாரிக்க ஆசைப்படுகிறேன்’ என்று பழத்தைத் தோல் சீவு ஆரம்பித்தாள். ‘பாபு மட்டும் உயிரோடு இருந்து இவளே இந்த வீட்டு மருமகளாய் இருந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாய் இருந்திருக்கும்’ என்று பாவையை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்க்கிறாள் சுமதி.

‘என்ன அப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?’ என்றாள் பாவை.

‘என் தம்பியின் மனைவியாய் நீ இருந்திருந்தால் எப்படியிருக்கும்’ என்று நினைத்துப் பார்த்தேன் என்றாள் சுமதி. ‘நான் நாத்தனார் கொடுமைக்கு ஆளாகி இருக்க மாட்டேன்’ என்று சிரித்தாள் பாவை.

மிகுந்த அக்கறையோடு ஜூஸ் தயாரித்து எடுத்து வந்தாள் பாவை.

மூர்த்தியை அருகே அமர்த்தி அவனுடன் பாசமாக உரையாடிக் கொண்டிருந்த பாபுவின் தாய், ‘வா பாவை இப்படி என்னருகே உட்கார்’ என்றாள்.

‘முதலில் நீங்கள் இதைக் குடியுங்கள்’ என்று ஆப்பிள் ஜூஸைக் கொடுத்தாள் பாவை.

‘நீதான் என்னிடம் எத்தனை பரிவு காட்டுகிறாய். எனக்கும் இப்படி ஒரு மருமகள் இருந்திருப்பாள் பாபு அன்று வீடு திரும்பி வந்திருந்தால்’ என்று கூறி பெரிதாக அழுதாள்.

பாவை பரிவுடன் அவர்கள் கண்களைத் துடைத்து ‘அழாதீர்கள், உங்கள் உடம்பிற்கு நல்லதில்லை. இதை முதலில் குடியுங்கள்’ என்று கூறி ‘இத்தனை களிவான மருமகளைப் பெறும்பேறு எனக்கில்லை போலும்’ என்றாள் பாபுவின் தாய்.

‘மூர்த்தி உங்கள் பேரன் என்றால் நான் உங்களுக்கு மகள் அல்லது மருமகள் போல்தானே. என்னை உங்கள் மருமகளாக நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்றாள் பாவை.

மூர்த்தியையும், பாவையையும் இருபுறமும் அணைத்துக் கொண்டு ‘இப்போது எனக்கு மனம் நிறைந்திருக்கிறது. உன் மாமியார் மட்டும் சரியென்றால் உன்னை என்னுடனேயே அழைத்துக்கொண்டு விடுவேன்’ என்கிறாள் பாபுவின் தாய்.

‘என் மாமாவிற்குப் பெற்றோர் இல்லை’ என்கிறாள் பாவை.

‘அட்டா! அவர்களுக்கு உன் அன்பைப் பெற வாய்ப்பில்லாது போனது போலும்.’

மாமா சிறுவயது முதல் எங்கள் வீட்டில் வளர்ந்தவர். நல்ல நண்பர் போல இருப்பார். மேலும் பெரிய ஞானியும் கூட. எந்நேரமும் வேலையில் கவனமாக, தியானம் செய்வதில் கருத்தாக இருப்பார்.

‘அவரையும் நான் பார்க்க வேண்டும். என் பிள்ளையில்லாக்குறையைப் போக்கிவிடுங்கள் என்று கேட்க வேண்டும்’ என்றாள் பாபுவின் தாய்.

பாவை விடை பெறும் போது, சுமதியும் ‘பாவை! மூர்த்திக்கு நான் அத்தையாகி விட்டேன். எனவே, நான் உன் நாத்தனார் அல்லவா! என் பேச்சை கேட்க வேண்டும். நீயும் இங்கு தினமும் வரவேண்டும். இல்லையென்றால் உன் நாத்தனாருக்குக் கோபம் வரும்’ என்றாள் உரிமையுடன்.

‘என் மருமகளை நீ அதிகாரம் செய்ய நான் ஒரு நாளும் அனுமதிக்க மாட்டேன். நீ கோபியை அழைத்துக் கொண்டு அமெரிக்காவோ, ஆப்ரிக்காவோ போய்க்கொள். என் பேரன் என்னைப் பார்த்துக் கொள்வான்’ என்று பாபுவின் தாய் மூர்த்தியின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டாள். ஓரே கலகலப்பான சூழல் எழுந்தது.

வீட்டிற்கு வந்த பாவையின் மனம் பாபு இல்லாது போனானே என்று ஒருபுறம் ஏங்கியும், இத்தனை அன்பான மாமியார்

நாத்தனாரா என்று ஒருபறம் மகிழ்ந்தும் இனம்புரியாது திகைத்தாள்.

‘மாமா! இன்று என் மனம் நிறைந்து வழிகிறது. என் மாமியார் என்னைத் தன் மருமகள் போல் நேசிக்கிறார். உண்மையைச் சொல்ல முடியவில்லையே என்ற உறுத்தல் என்னைச் சதா அரித்த வண்ணமிருக்கிறது. மூர்த்தியின் மனம் சிதறிவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே நான் உண்மையை மறைக்கிறேன் மாமா. ஊர் உலகைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. என் மனசாட்சிக்கு நான் மிகவும் உண்மையாய் இருக்கிறேன்’ என்றாள் பாவை.

தற்செயலாய் அங்கு வந்த மூர்த்தி இந்த உரையாடலைக் கேட்க நேர்ந்தது.

‘என்ன உண்மையம்மா அது? நான் உன் மகன் ஞான மூர்த்தியான அப்பாவிடம் வளர்ந்தவன். என் மனம் என்றும் எதனாலும் சிதறிவிடாது. என்னை இன்னும் சிறுவனாகவே காண்கிறாய். நான் பெரியவனாய் வளர்ந்து விட்டேன். எதையும் புரிந்து கொள்ளும் பக்குவமும் வந்து விட்டது. உண்னை உன் மன உளைச்சலிலிருந்து விடுவித்து வாழ வைக்கும் கடமையும் பொறுப்பும் எனக்கிருக்கிறது. இன்னும் எத்தனை காலம் அப்பாவே உன் துண்பங்களைச் சுமப்பார்? நான் பொறுப்பை ஏற்க வந்துவிட்டேன். என்னிடம் சொல். நான் உன் பிள்ளை? என்னை விட உண்னை நேசிப்பார் யார்?’

பாவை அதிர்ந்தே போனாள். யாருக்கு உண்மை தெரிந்தால் நல்லதல்ல என்று நினைத்தானோ அந்த மகனே அல்லவா கேட்கிறான்? மிகுந்த அச்சத்தோடு வேதமூர்த்தியைப் பார்க்கிறாள்.

‘கவலை வேண்டாம் பாவை. மூர்த்தி உண்ணைப் புரிந்து கொள்வான்’ என்று அமைதியாகக் கூறினான் வேதமூர்த்தி.

‘இறைவா! உம் முன்னிலையில்தான் நானும் மாமாவும் இந்த வாழ்வைத் தேர்வு செய்தோம். நீர் துணையிருப்பீர் என்று

நம்பியே நான் இப்போது குழந்தையிடம் உண்மையைக் கூறப் போகிறேன். விளைவுகளுக்கு நீரே பொறுப்பு’ என்று கணநேரம் உள்ளே இறைவனுடன் பேசியபின் மகனிடம் கூறுகிறாள்.

‘மூர்த்தி என் வாழ்வில் ஏன் நம் வாழ்வில் ஊர் உலகிற்குத் தெரியாத ஓர் இரகஸ்யம் புதைந்துள்ளது. உன் நலன் கருதியே அதை ஏற்றேன். மறைத்தேன். இத்தனை வருட காலம் அது என்னை வருத்தி உறுத்தியது. இன்று பாட்டியாரைக் கண்டு வந்தபின் அதை வெளியிட மனம் துடிக்கிறது. ஆனால் துணிவின்றி உன்னிடம் மறைத்தேன். நீயே கேட்பதால் சொல்லத் துணிகிறேன்.’

‘அம்மா! அடுத்தவர் இரகஸ்யத்தை அறிந்து கொள்ள ஆர்வப்படுவது கீழான இயல்பு. நான் அந்த முறையில் ஆர்வப்பட்டுக் கேட்கவில்லை. உண்ணை உன் மன உளைச்சலில் இருந்து விடுவிக்கவே கேட்கிறேன். அந்தச் சுமையை நீ என் தோள்களில் இறக்கி வைத்துவிடு. இனி அதை நானே சுமப்பேன்’ என்று அவனை ஆதரவாக அணைத்துக் கொண்டு கண்ணீரைத் துடைத்தான்.

‘மூர்த்தி! கோபியின் பாட்டிதான் உன் உண்மையான பாட்டி. அவர் மகன் பாபுதான் உன் உண்மையான அப்பா. என் திருமணத்திற்கு முன்பே உண்ணை என் கருவில் வாங்கிக் கொண்டது அவர்மீது கொண்ட அளவற்ற அன்பாலும் நம்பிக்கையாலும்தான். மறுநாள் அவர் தாயுடன் என்னை மணம் பேச வருவதாய்க் கூறியவர் அன்றே லாரிக்குப் பலியாகி விட்டார்.’ பெட்டியைத் திறந்து அடியில் ஒளித்து வைத்திருந்த அந்தப் பேப்பரை எடுத்துக் காண்பித்தாள். கண் கலங்கி அழுதாள். (‘அழாதே அம்மா’ என்று அன்புடன் தாயின் கண்ணீரைத் துடைத்தான்.) ‘இன்று வரையிலும் நான் அவர் மனைவியாக மட்டுமே மானசீகமாய் வாழ்கிறேன். கர்ணைனை குந்தி விட்டுச் சென்றதைப் போல் என்னால் உண்ணை விட்டுவிட முடியவில்லை. உன் தந்தையின் அன்புப் பரிசாகவே உண்ணைப் போற்றி வளர்க்க ஆசைப்பட்டேன். கருவைக் கலைத்து மறைத்து வாழ விரும்பவில்லை. மாமா உண்ணைப்

பெற்ற அப்பா இல்லை. என் கணவரும் இல்லை. உன்னைப் பெற்று வளர்க்க, என்னை ஊர் பேசாதிருக்க என் மீது கருணை கொண்ட நல்ல நன்பர் அவர்.'

'சுய கெளரவத்திற்காகப் பெற்ற பிள்ளையை ஆற்றில் விட்ட குந்தியைவிட கணவன் பெயர் கெடாதிருக்க மணம் செய்து கணவனின் அன்புப் பரிசாக என்னி என்னையும் அழிக்காமல் பெற்று வளர்த்த நீ குந்தியைவிடப் பெரியவள்தான். உன்னை நினைக்கப் பெருமையாக இருக்கிறதம்மா. உன்மையான அன்பால் நம்மைப் பாதுகாத்து வரும் அப்பா உன்னைவிடப் பெரியவர் அம்மா. உன் கணவரை எனக்குத் தெரியாது. இவர் உனக்கு நன்பராக இருக்கலாம். என் ஞானத்தந்தை இவர்தாம். அம்மா நாமிருவருமே இவருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எனக்கு உன்மீது குறையோ, வெறுப்போ இல்லையம்மா. பாட்டியார் தம் மகன் மறைவு குறித்து எவ்வளவு துண்பப்பட்டாரோ அதே அளவு துண்பம் நீயும்பட்டிருப்பாய். உனக்கும், ஏன் அத்தை, பாட்டியார்க்கும் நான் உன் கணவர் இடத்திலிருந்து என் கடமைகளைத் தவறாது செய்வேன். எதற்காகவும் என் அப்பாவை (வேத மூர்த்தியை அணைத்த வண்ணம்) நான் இழக்க மாட்டேன்' என்றான்.

எவ்வளவு விவேகமான பிள்ளை. வேதமூர்த்தியின் வளர்ப்பல்லவா! வேத மூர்த்தியைப் பற்றிக் கூற வேண்டுமானால் சொந்த நம்பிக்கைகள் ஊர் உலக நம்பிக்கைகள் என்ற (occupation) ஆக்ரமிப்புகள், வாழ்வின் சுபாவங்களைத் தன் சுபாவமாகப் பெறும் மன அரிப்புகள் இல்லாமல், களங்கமற்ற, நிதானம் உள்ள எதையும் பதற்றப்படாமல் கையாளும் தன்மை உள்ளவர் எனக் கூறலாம்.

'இன்றோடு உன் மன உளைச்சல் பூரணமாய் மாறி மன அமைதி, நிம்மதி, சந்தோஷம் ஆகட்டும். உன் மன உறுத்தலிலிருந்து உன்னை விடுவித்து விட்டேன்' என்று அம்மாவை அணைத்து ஆறுதல் கூறிச் சென்றான் மூர்த்தி.

பாவையின் மன பாரத்தை இறைவன் இறக்கி வைத்து விட்டான். பிள்ளையைப் பற்றிய பெருமிதவுணர்வு எழுந்தது.

'மாமா! இப்போது என் மனம் இலேசாகி விட்டது மாமா. மூர்த்தியின் எதிர்வினை (Reaction) எப்படியிருக்குமோ என்றஞ்சினேன். இறைவனுக்குத் தான் நன்றி சொல்ல வேண்டும்.'

'பாவை! இறைவன் என்பது சத்யம். நேர்மை, விசுவாசம், கற்பு எல்லாமே சத்யத்தின் பல வடிவங்கள். அவை என்றுமே நம்மைக் கைவிடா. நீ உன் காதலில் உண்மையாய் இருந்தால் போதாது. உறுதியாயும் இருக்க வேண்டும் என்று கூறியதை நீ மெய்யாகவே பின்பற்றினாய். பொறுத்திருந்து பார். மேலும் உனக்குப் பூரண விடுதலையுண்டு' என்றான் வேதமூர்த்தி.

மறுநாள் மூர்த்தி தன் பாட்டியாரைக் காண வழக்கம் போல் போன போது, பாட்டி உற்சாகமாய் 'வா பேராண்டி. நீ எப்போது வருவாய் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்று பாசத்தோடு கையைப் பிடித்து அருகில் அமர்த்திக் கொள்கிறான். 'சுமதி டிபன் எடுத்துவா' என்கிறான்.

'இன்னுமா நீங்கள் டிபன் சாப்பிடவில்லை?' என்கிறான் மூர்த்தி.

'உனக்கும் கொடுத்து விட்டுச் சாப்பிடத்தான் காத்துக் கொண்டிருந்தேன்' என்றாள்.

'அம்மாதான் என்னைச் சீக்கிரம் போ என்றனுப்பி வைத்தாள்' என்று மூர்த்தி கூற 'என் மருமகளுக்கு எத்தனை அக்கறை பார் என்னிடம்' என்கிறான் பாட்டி.

சுமதி டிபன் எடுத்துவர அதை வாங்கி மூர்த்தியைச் சாப்பிடச் சொல்கிறான். 'இப்போதுதான் வீட்டில் இட்லி சாப்பிட்டேன் பாட்டி. நீங்கள் வேளைக்குச் சாப்பிட வேண்டும். அப்போதுதான் மேலும் நலமாய் எழுந்து என்னுடன் கடைக்குக் கோயிலுக்கெல்லாம் வரமுடியும்' என்று கூறி டிபன் பிளேட்டை வாங்கி அவனே பாட்டிக்கு வாயில் பரிவாக ஊட்டி விடுகிறான்.

பாட்டி கண்கலங்களைப் பாசத்தால். சுமதி யும் அவன் பரிவைக் கண்டு மகிழ்ந்தாள். 'மூர்த்தி நீ வந்து பாட்டியின்

பொறுப்பை ஏற்றதால் நான் மிகவும் நிம்மதியாகி விட்டேன்’ என்று சுமதி கூற ‘கவலைப்படாதீர்கள் அத்தை. அடுத்த வாரம் முதல் எனக்கு வேலைக்கு ஆர்டர் வந்துவிட்டது. என் அம்மா வந்து உங்களுடன் பாட்டியைக் கவனித்துக் கொள்வாள். இங்கு வந்ததிலிருந்து அம்மா பாட்டியின் நினைவாகவே இருக்கிறாள். என் அப்பாவும்கூட வந்து உங்களுக்கு உதவி செய்வார். இனி நீங்கள் தனியில்லை. நாங்கள் இருக்கிறோம்’ என்றான் மூர்த்தி.

‘ஆமாம் மூர்த்தி எங்களுக்கும் உன் அம்மாவைப் பார்த்ததிலிருந்து நெருங்கிய சொந்தக்காரியைப் பார்த்த உணர்வுதான். இரவெல்லாம் அம்மா ஒரே பாவை புராணம்தான். அடிக்கடி உன் அம்மாவை அழைத்துவா மூர்த்தி. அது சரி உன் அப்பாவை ஏன் இன்னும் எங்கள் கண்ணில் காட்டாது மறைத்து வைத்திருக்கிறாய்’ என்று கேட்டாள் சுமதி.

‘அவர் காலையில் தியானம் செய்ய வருவார் அத்தை. அவர் ஸ்ரீ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் உபாசகர். தியான நிலையிலேயே கடமைகளைச் செய்துவிடுவார். சத்யம் அவர் மூச்சு. வார்த்தை தவற மாட்டார். சமர்ப்பணமாகாத எதையும் செய்ய மாட்டார். சமர்ப்பணம் பலித்தபின் வந்து விடுவார் என்றான் மூர்த்தி. இன்று ஆபீஸ் போகும்முன் இங்கு வந்து பாட்டியைப் பார்த்துவிட்டு தான் போவதாய்க் சொல்லியிருக்கிறார். வந்துவிடுவார்’ என்றான் மூர்த்தி.

‘அருமையான பெற்றோர் உனக்கு’ என்றாள் பாட்டி. ‘ஆமாம் பாட்டி இன்னும் என் அப்பாவைப் பற்றி அவர் ஞான குருவாக என்னை வழி நடத்துவது பற்றியெல்லாம் அறிந்தால் நீங்கள் என்னைப் பேரனாய் ஏற்றது போல் என் அப்பாவை உங்கள் மகனாகவே ஏற்றுக் கொள்வீர்கள்’ என்று மூர்த்தி கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே வேதமூர்த்தி வந்துவிட்டார்.

அவரைப் பார்த்து சுமதி ‘வாங்க’ என்றாள். ‘நான் மூர்த்தியின் அப்பா’ என்று அறிமுகம் செய்து கொண்டார்.

‘உள்ளே வாங்க’ என்று அம்மா இருப்பிடம் அழைத்துப் போனாள். ‘அம்மா மூர்த்தியின் அப்பா வந்திருக்கிறார்’ என்று அறிமுகம் செய்தாள்.

‘என் அப்படிச் சொல்கிறாய் என் இன்னொரு மகன் என்று சொல்’ என்று பாட்டி திருத்தினார்.

‘வணக்கம் அம்மா!’ என்று பாட்டிக்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார் வேதமூர்த்தி.

‘தீர்க்காய்சோட நல்லாயிருக்கணும்பா நீ. உன் மனைவியும், மகனும் என்னிடம் மிகவும் அன்பு காட்டுகிறார்கள். நீ என் மகன் பாபுவின் சகோதரன் போல. நான் உன்னை என் மகனாகவே பார்க்க ஆசைப்படுகிறேன். பாவை என் மருமகளாக வேண்டும். அவள் அன்பு, பரிவு எனக்கு மிகவும் தெம்பளிக்கிறது.’

‘நீங்கள் என்னை மகன் என்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மூர்த்தியைப் பேரன் என்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பாவை உங்கள் மருமகள் என்பதில் தடையென்ன. அவள் உங்கள் மீது பாசமாக இருக்கிறாள். நேற்று இங்கு வந்து உங்களைப் பார்த்துவிட்டு வந்ததிலிருந்து உங்கள் வீட்டு நினைவாகவே இருக்கிறாள்.’

‘என்மகன், மருமகள், பேரன் என்று இழந்த என் சொந்தங்கள் யாவும் கிடைத்துவிட்டன’ என்று ஆனந்தப்பட்டாள் பாட்டி.

‘சுமதியோ, நீங்கள் இந்தக் குடும்பத்தின் மூத்த மகனாய் வந்து விட்டால் நான் பெண்ணாய்த் தனியே சுமந்த குடும்ப பாரம் குறைந்துவிடும். கோபியின் அப்பா இருந்த வரை சுமை தெரியவில்லை. கோபிக்கு மூர்த்தியைப் போல பாட்டி பாசமெல்லாம் கிடையாது. அவன்தன் வெளிநாட்டுப்பயணம், மேற்படிப்பிற்குப் பாட்டி தடையாக இருப்பதாய் நினைக்கிறான். என் செய்வதென்று தவிததேன். மூர்த்தி வந்து அம்மா தேறி விட்டாள்.’

‘கவலைப்படாதீர்கள். பிரச்சனை என்று நாமே கையில் எடுத்துப் போராடுகிறோம். எல்லாம் இறைவன் செயல் என்று விட முடிந்தால் யாவும் நலமாகும். நேரமாகிறது நான் புறப்படுகிறேன். பிறகு மூர்த்தியின் அம்மா வருவாள் என்றுகூறி புறப்பட்டார் வேதமூர்த்தி.

நாளைக்குப் பாவையைக் கட்டாயம் அழைத்துவா. எனக்கு அவளைப் பார்க்க வேண்டும். அவள் கையால் பரிவுடன் தரும் உணவு உண்டால் நான் தேறி எழுந்து உன்னுடன் கோவிலுக்கும், கடைக்கும் வருவேன்’ என்றாள் பாட்டி. ‘சரி பாட்டி நிச்சயம் அழைத்து வருகிறேன்’ என்றான்.

‘அன்றிரவு பாவையிடம் வேதழூர்த்தி, பாவை! இப்போது பாடுவின் குடும்பம் உள்ள நிலையில் நீ அங்குச் செல்வது அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். சுமதியும், கோபியும் வெளிநாடு செல்ல விரும்புகின்றனர். இந்நிலையில் நீ உண்ணப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்லி பாடுவின் அம்மாவின் பொறுப்பை நாம் ஏற்படுத்தான் சரி.’

‘ஆனால் என் பெற்றோர்களிடம் என்ன சொல்வது?’

‘நீ எதுவும் சொல்ல வேண்டாம். எல்லாம் தானாகவே அமையும். நாம் உண்மையை மட்டும் பற்றிக் கொண்டால் போதும். யாவும் தானாக அமையும்’ என்றான் வேதழூர்த்தி.

மறுநாள் மூர்த்தி அம்மாவிடம், ‘அம்மா! பாட்டி இன்று உண்ணக் கட்டாயம் அழைத்து வரச்சொன்னார்கள். நீ பரிவுடன் தரும் உணவு அவர்களைத் தெழுப்பட்டச் செய்யுமாம்’ என்றான்.

‘ஆமாம் மூர்த்தி! மாமாவும் சொல்லிவிட்டுப் போனார். இரு உன்னுடன் நானும் வந்து விடுகிறேன்.’

மூர்த்தியுடன் பாவையைப் பார்த்த பாட்டி மனங்கொள்ளா மகிழ்வுடன் எழுந்து வந்து விட்டாள். ‘நீங்கள் எனம்மா எழுந்து வருகிறீர்கள். நானே வரமாட்டேனா’ என்று பாவை ஓடிவர அவளைப் பாடுவின் தாய் கட்டியணைத்துக் கொண்டாள். பாவை அந்த அன்பில் கட்டுண்டு மடை திறந்த வெள்ளம் போல் விழிநீர் பெருக நின்றாள்.

‘பாவை நீ அழக்கூடாது. நீ கலங்கினால் என் மனமும் கலங்கி விடும்’ என்றாள் பாடுவின் தாய்.

‘இத்தனை பாசம் கொண்ட நீங்கள் என்னைப் பற்றிய உண்மையைக் கூறிய பின்பும் என்னை ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?’ என்று தேம்பி அழுதாள். ‘உன்னை மனதார நான் ஏற்றுக்

கொண்டதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. நீ எதையும் சொல்ல வேண்டாம். முதல் பார்வையிலேயே எனக்கு உன்மீது பாசம் வந்து விட்டது’ என்றாள் பாடுவின் தாய்.

‘அதனால்தான் உண்மையைக் கூறாது போனால் என் மனம் அமைதியுறாது’ என்கிறேன்.

‘சொல் பாவை! எதுவானாலும் சொல். உன் அம்மாவாக நினைத்துச் சொல்.’

‘23 ஆண்டுகளுக்கு முன் உங்கள் மகன் காதலித்த பெண் நான்தான். மூர்த்தி அவருடைய பின்னைதான். மறுநாள் உங்களுடன் எங்கள் வீட்டிற்குப் பெண் கேட்டு வருவதாய்க் கூறியதுடன் அன்றே என்னை மனைவியாகவும் ஏற்று விட்டார். மறுநாள் அவரைப் பற்றிய செய்தி அறிந்து இடிந்து போனேன். மாமாதான் என் வயிற்றுப் பின்னைக்குப் பாடுவைப் பற்றிய அவச்செய்தி (திருமணநிதிற்கு முன்பே ஒரு பெண்ணை தாயாக்கினான்) நேரக் கூடாது என்றும் என் பெற்றோர் உண்மையைத் தாங்கமாட்டார்கள் என்றும் உணர்ந்து எனக்கு மனைவி என்ற இடத்தைக் கொடுத்து அவர் நன்பராக, பாதுகாவலராக மட்டுமே இருந்தார். நாங்கள் என்றும் தாம்பத்ய உறவு கொள்ளவில்லை. இன்றும் நான் எனக்குள் உங்கள் பின்னையின் மனைவியாய், உங்கள் மருமகளாய் மட்டுமே வாழ்கிறேன். என் பெற்றோரால் இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதால் மூர்த்தியை எங்கள் மகனாகக் கூறினோம்.’

‘பாவை நீ தவறேதும் செய்யவில்லை. சரியாகத்தான் செய்திருக்கிறாய். பாபு இறந்த பின்னும் அவன் பின்னையைச் சுமந்து பெற்று வளர்த்து அவனுக்காகவே வாழ்ந்திருக்கிறாய் வேதழூர்த்தியின் மனைவி என்றாலும் தவறில்லை. வேதழூர்த்தியை நான் என் மூத்த மகனாகவே ஏற்றுக் கொண்டேன். மூர்த்தியில் என் மகனையும் பார்க்கிறேன். பாவை! உன்னை முதன் முதலில் பார்த்த போதே நீயே என் மருமகளாய் இருக்கக் கூடாதா என்று ஏங்கினேன். அந்த என் ஆவல் இப்போது உண்மையான போது மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறது. நீ வேத மூர்த்தியின் மனைவி என்றாலும் அதில் தவறில்லை.

அப்படி ஒரு உத்தம மனிதனைக் காண்பது அரிது' என்றாள் பாடுவின் தாய்.

'பாட்டி! நீங்கள் என் அம்மாவைப் புரிந்து கொண்டது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. அப்பா (வேதமூர்த்தி) என் ஞானகுரு. ஞானத் தந்தை. அவரை என்னால்விட முடியாது' என்றான் மூர்த்தி.

'கவலையை விடு பேராண்டி. வேதமூர்த்தியை நான் சட்டப்படி சுவீகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறேன். உனரென்ன உலகென்ன. எது பற்றியும் நான் நினைக்கவில்லை. பாவை எப்போதும் என்னுடன் இருக்க வேண்டும். அதுவே காலம் சென்ற என் மகனுக்கு நான் செய்யும் கடமை' என்றாள் பாட்டி.

'இத்தனை அன்பு கொண்ட உங்களை அன்றே அறியாது போனேன். நேரில் போய் உண்மையைச் சொல்லிவிடுகிறாயா? என்று மாமா அன்றே கேட்டார். எனக்கு "நான் தான் அவர் விரும்பிய பெண். அவர் பிள்ளையைச் சுமக்கிறேன்" என்று கூறத் துணிவில்லையம்மா. என் கருவில் உருவாகும் குழந்தை ராசியற்றது என்று என்னையும் என் குழந்தையையும் ஒதுக்கி விடுவீர்களோ என்றஞ்சிதான் உண்மையைக் கூறாது ஒளிந்து வாழ்ந்தேன். ஆனால் ஒரு கணம் கூட உங்கள் மகனை நான் என்னிலிருந்து விலக்கி வாழவில்லை. என் மாமாவைப் போன்ற ஒரு உத்தமர் எங்கும் காண முடியாது. உங்கள் மகன் மறைந்தது முதல் இன்றுவரை மூர்த்திக்காக ஒரு தவ வாழ்வு வாழ்கிறோம்' என்றாள் பாவை.

'எதை என்னியும் இனிக் கலங்காதே, மாசு மருவற்றவள் நீ என்று முதல் பார்வையிலேயே உணர்ந்து விட்டேன். உன் கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு, என் மகனுக்கு அவப்பெயர் வரக்கூடாது என்று ஒப்புக்கு ஒருவரை மணந்து, என் பேரனையும் எனக்கு உருவாக்கித் தந்தவள் நீ, இறந்தவனை மறந்து, கருவை அழித்துவிட்டு மற்றவனோடு வாழத்துணியாது தவம் செய்தவள் நீ. நீ செய்த செயல் ஒப்பற்றது. ஒரு வேளை அப்போதே வந்து பாடுதான் உன் வயிற்றுப் பிள்ளைக்கு அப்பா என்று நீ கூறியிருந்தால் அன்றைய என் மனதிலையில் உண்ணை

நான் குற்றவாளியாகத்தான் பார்த்திருப்பேன். என் மகனுக்கு எமனாக வந்தவள் என்றுதான் தூற்றியிருப்பேன். யாவும் சரியாகவே நடந்துள்ளது. எனக்கு உன்மீது எவ்விதக் குறையும் இல்லை. இத்தனை ஆண்டு காலம் பொறுமையாய் நீ உன் பிள்ளையை உருவாக்கித் தரும்வரை நான் பொறுமையாய் இருந்திருக்க மாட்டேன். இளம் பெண்ணாய் கடும் தவம் புரிந்திருக்கிறாய். நீயே என் மருமகள் இதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை.'

'ஒரு நல்ல நாளில் உன் பெற்றோரைச் சந்தித்து, உன் மாமாவை எனக்குப் பிள்ளையாய் சுவீகாரம் தரும்படி கேட்டு, உன் வீட்டிற்கு நானே பெண் எடுத்த சம்பந்தி ஆகி விடுகிறேன்' என்று பாவையை அணைத்து அவள் தலையை வருடி அவள் கண்ணீரைத் துடைத்து அவள்பட்ட துன்பங்களையும் துடைத்து விட்டாள்.

★ ★ ★

உள்ளம் உருகி உயர்ந்து நெகிழ்ந்தால் உலகம் அவள் காலடியில் வரும். பெண்ணின் பெருமை தழலாய்த் தணித்து மலர்வது வாழ்வு.

கர்மயோகி

(மலர்ந்த ஜீவியம் ஜூன் 2013 - பெண்ணின் பெருமை)

★ ★ ★

மின் குறிப்பு:

அன்னை வாழ்வு சுத்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்பதும் அதுவே. அடுத்தவர் பொருளாக்கு ஆசைப்படாதவன் உண்மையை நேசிப்பவன். தோற்றங்களைப் புறக்கணித்துச் சாரங்களைப் பற்றுதல் அன்னை வாழ்வு.

திருமணத்திற்குப்பின் கணவனும், மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் திருமணச் சடங்கு உணர்த்தி நாலும் அச்சடங்கென்ற போர்வையில் உண்மை தவறும் ஆண், பெண்களைச் சலுகம் கண்டுகொள்வதில்லை. சடங்கே நிகழப் பெறாமலும்,

காதலித்தவனே உயிருடன் இல்லாத போதும் அவனுக்காகவே வாழ்ந்த பெண் சுத்தியத்தை மீறாதவள்.

கீழணர்வால் உந்தப்பட்டு, பக்குவப்படாத மனநிலையில் ஆனும் பெண்ணும் இணைவது காதல் ஆகாது. ஜீவனின் ஆழத்தில் புதையுண்டு தக்கத்தருணத்தில் மேலெழும் அன்பு, ஒருவர் அடுத்தவர் நலன் கருதும் அன்பு இது.

திருமணத்திற்கு முன்பே ஆனும், பெண்ணும் உறவு கொள்ளலாம் என்பதூல் இக்கதை. எச்சுழலிலும் அன்பும், சுத்தியமும் தவறக்கூடாது என்பதே இது.

(முற்றும்)

★ ★ ★

ஜீவிய மணி

'அன்னை' என்பது ஒரு மாணுட உருவம் தாங்கிய தெய்வீக அவதார புருஷர் என்பதுடன், அன்னை அந்த அவதாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டும் ஒரு தெய்வீக சக்தியாக இருக்கிறார். அன்னையின் வாழ்நாளில் அவருடன் பழகியவர்கள், அவருக்குச் சேவை செய்தவர்கள், அவருடைய சிஞ்யர்கள், பக்தர்கள், அவருடைய பூதவுடலில் தெய்வீக அவதாரத்தையும், சக்தியையும் தரிசித்தார்கள். அன்னை சமாதியடைந்தபின் பூதவுடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டாலும், அவருடைய சூட்சம் உடல் சமாதியிலும், ஆசிரமத்திலும், புதுவையைச் சுற்றிலும், அவர்களுடைய அன்பர்களின் உள்ளத்திலும், வாழ்விலும் நின்று நிரந்தரமாகச் செயல்படுகிறது. அன்னை பூதவுடல் தாங்கி இருந்த காலத்தைவிட இன்று அவர்கள் சூட்சம் உலகில் தன் யோகத்தைப் பெரிய அளவில் தொடர்வதால், முன் எப்பொழுதையும்விட இப்பொழுது அவர்களுடைய அருள் மிக மேலாகவும், விரைவாகவும் செயல்படுகிறது.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

தீராக் காதல்

சந்தியாவந்தனம் செய்து திரும்பி வந்த ரிஷி ஒரு அப்சரஸை கண்டு, தன்னை மறந்து, 900 ஆண்டுகள் உலகத்தை மறந்தவர், ஒரு நாள் மாலை சந்தியாவந்தனம் அவருக்கு நினைவுக்கு வந்தது. 900 ஆண்டுகள் ஒரு நாளாகப் போவது தீராக் காதல். இறைவன்மீது தீராக் காதல் கொண்டவர் சமர்ப்பணம் செய்தால், அவர் வாழ்வு முழுவதும் கண்ணத்தில் சமர்ப்பணம் ஆகும். கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை அவர் சமர்ப்பணம் செய்தால், அத்தனையும் உடனே சமர்ப்பணமாகி திருவுருமாறும். அது சமர்ப்பணம் தீவிரமாகி சாஸ்வதத்தை நாடுவது. Love என்பதை நாம் அன்பு, பிரியம், காதல் எனக் கொள்கிறோம். அது தவறில்லை. ஆனால் அது Love என்ற சொல்லின் பொருளாகாது. இறைவனுக்கும், உலகத்திற்கும் இடையே பாலமாக ஏற்பட்டது Love. ஆனந்தம் ஆத்மாவில் வெளிப்படுவது Love. இறைவன்மீது எழும் Love தீவிரமாகி சாஸ்வதம் தேடுகிறது. அது பலித்தால் இறைவன் தரிசனம் இதயத்தில் கிட்டும். அதுவே உலகிலுள்ள மாந்தரிலும் கிட்டும். அதுவே Supreme பரநிலையிலுள்ள இறைவனிடமும் பலிக்கும். இந்த மூன்று அம்சங்களும் அவிப்பூரில் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெற்றது. பூரண யோகத்தின் முதல் அடிப்படை சித்தி இது. எவரிடம் இதை நாம் காண்கிறோமோ அவர் மீதுள்ள பிரியம் எக்காலத்திலும் மாறாது. எல்லோரிடமும் இது போன்ற பிரியம் எழு வேண்டும். அது பூரண யோகம். இது உடலை புல்லரிக்கச் செய்யும். அது ஆன்மீக புளகாங்கிதம்.

பாதுகாப்பு - அருள்

குழந்தையைச் சிறு வயதில் பாதுகாப்பது தாயார். பின் கீழே விழாமல், அடிப்படாமல் இருக்க மகனே கற்றுக் கொள்கிறான். ஊரில் நடக்கும் பொழுது கார், வண்டி மோதாமலிருக்க அவன் என்ன செய்ய முடியும்? ஊரில் உள்ள ஒழுங்கு அப்பாதுகாப்பைத் தருகிறது. வெளியில் போய் மீண்டும் நல்லபடியாக ஒருவர் வீடு திரும்ப, போக்குவரத்து ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு ஆபத்து ஏராளமான வழிகளில் வரும். மக்கள் அவற்றிலிருந்து அனுதினமும் பாதுகாக்கப்படுவதை அறிவதில்லை. ரயில் பாலத்தில் இளைஞர் நடந்த பொழுது ரயில் வந்து விட்டது. மயிரிழையில் தப்பித்தார். நீச்சல் தெரியாதவரைக் குளத்தில் இருந்து ஒருவர் காப்பாற்றி னார். அரசியல் ஊழியரைப் போலீஸ் கணகாணிக்கும் வீட்டில் இன்ஸ்பெக்டரை கொலை செய்தவன் வந்து சந்தித்தான். இவற்றிலிருந்து அவரை பாதுகாத்தது ஆண்டவன் அருள். அது எப்பொழுதும் செயல்படுவதை அறிவது, உணர்வது இடைவிடாத நினைவாகும். வீடு, ஊர் தரும் பாதுகாப்பு சிறியது. அருள் தரும் பாதுகாப்பு ஆபத்தை வாய்ப்பாக மாற்றும். ஆன்மீக வாய்ப்பாக மாற்றும். அதை நாம் அறிவதில்லை. அருள் செயல்படுவதை, ஆபத்தைத் திருவுருமாற்றுவதை அறிவது இடைவிடாத அழைப்பாகும்.

அன்னையின் பாதுகாப்பு அருள்.

